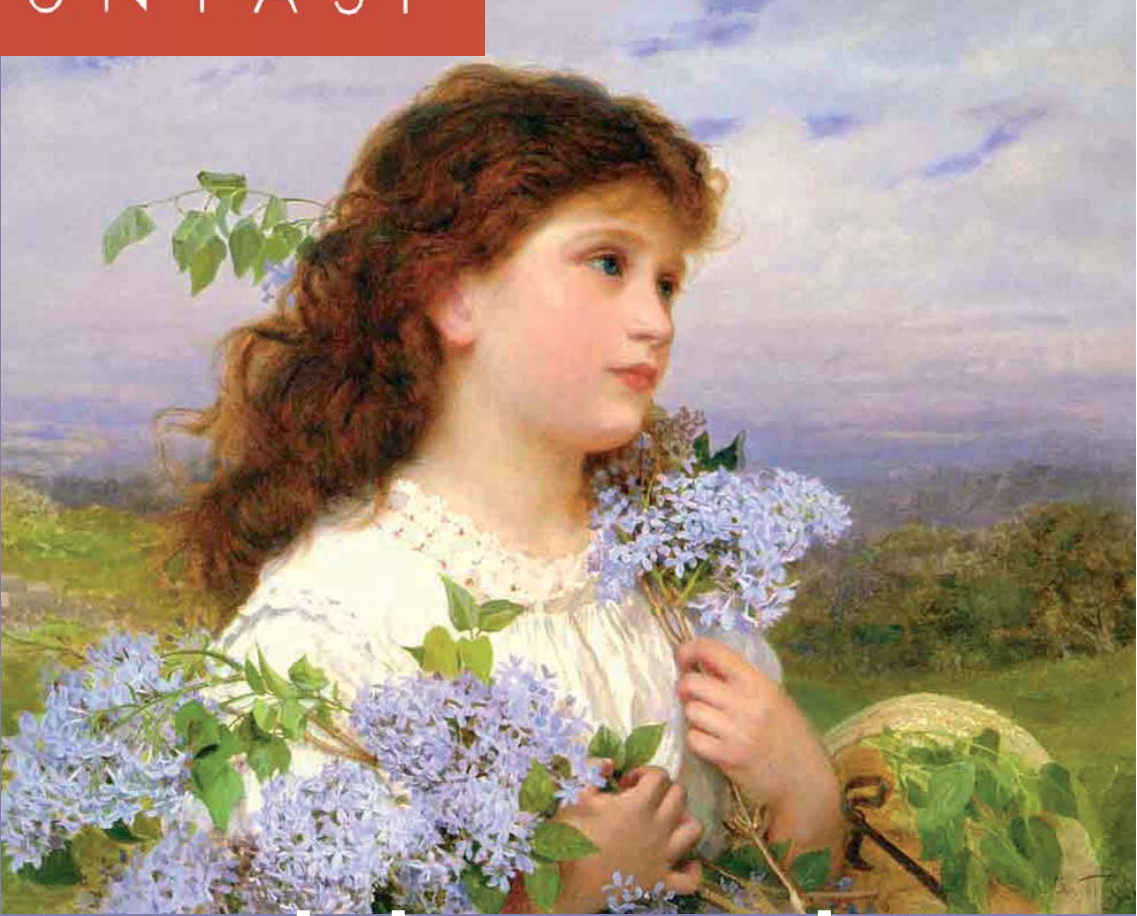

SEVGİ

DÜNYASI

MAYIS 2011 Sayı: 509 Fiyat: 5 TL

SEVGİLİ TENGRİM

STEPHEN TUROFF İstanbulda idi

ASLINDA DÜNYAYI
HERGÜN DEĞİŞTİRİRİZ

Aylık Kültürel ve
Siyasi Dergi

Cilt: 43 Sayı:509 Mayıs 2011

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sevgi Yayınları Tic.Ltd.Şti. adına
Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
P.K: 227 Beyoğlu/İstanbul

Yönetim Yeri:
Ceylan Sk. No: 9/bod.kat
Güzelyalı, Pendik/İst.

Baskı:
Hedef Dijital Baskı
Taksim Cad. No: 19/A
Taksim/İstanbul

Fiyatı: 5 TL
Yıllık Abone: 60 TL
Yurt Dışı: 70 TL

İÇİNDEKİLER

Belâlar İçimizdedir 2

Dr. Refet Kayserilioğlu

İnancımız ve Teslimiyetimiz
Yalnız O'na 6

Ahmet Kayserilioğlu

Yaşarken Ölmek 13

Güngör Özyiğit

Stephen Turoff İstanbul'daydı 20

Nelda Bayraktar

Sevgili Tengrim 29

Nadide Kılıç

Ölüm Olayından Ölüm Ötesine 32
(Ölüme Adanmış Bir Yaşam - III)

Zuhal Voigt

Kâhin Vanga II 38

Özetleyen: Nihal Gürsoy

Aslında Dünyayı
Her Gün Değiştiririz 46
(Eski Günışığının Son Saatleri)

Thom Hartman/Arın İnan

Dergimizin internet sitesini
www.sevgidunyasidergisi.com
www.dostluk.org
adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

Herkesi, her şeyi sevmek sizce doğru bir şey mi? Herkesi, her şeyi, her zaman, her yerde sevmek, sizce faydalı bir şey mi? Herkesi, her şeyi, her zaman, her yerde, ayırt etmeksizin sevmek sizce gerekli mi? Herkesi, her şeyi, her zaman, her yerde, ayırt etmeksizin sabrederek fedakârca ve saygıyla sevmeye devam etmek, buna aslında mecbur olduğumuzu bilmek sizce zaruri bir şey mi? Bu soruların dördüne de “evet” diye tereddütsüz cevap veriyorsanız, işte siz de bizimle aynı frekansta titreşiyorsunuz demektir.

“Bu nasıl olur? Böyle akıl dışı iddialarda nasıl bulunur, bir de üstelik kendimizi zorunlu hissetmemizi istersiniz?” diye neredeyse kızarak soru soranlar, verdikleri örneklerle bunun mümkün olamayacağını bizlere de ispatlamaya çalışanlar olacaktır mutlaka. Ama bizler bu soruları soranlara da, bizleri köşeye sıkıştırmaya çalışanları da severiz, öyle değil mi? Onlara her insanın ve her olayın kendi içinde bir gerçekliği, kuralları olduğunu, bunlara karşı hem saygılı hem dikkatli olarak zamana ve yerine göre her olayı kendi içinde değerlendirmemiz gerektiğini, sevgi dolu olmanın ilkesiz olma anlamına gelmeyeceğini ama peşin hükümden, korkudan ve arkadan konuşmaktan uzak durarak dürüstlüğüümüzle ortada olabileceğimizi söyleyebiliriz. Mutlaka metod sorarlarsa, şu iki basit metodu önerebiliriz:

1. En sevimsiz, en kötü ve değersiz görülen insanı bile seven, düşünen birisi mutlaka olmuştur ve vardır. Evcil hayvanlarımız bizleri kim olduğumuza bakmadan severler, özlerler. En berbat gördüğümüz insanın da onu koruyan ve gözeten, onun hayrı için çırpınan bir hami (koruyucu) varlığı vardır. Öyleyse tüm insanlar, tüm varlıklar sevmeye lâyıktırlar ve yalnız bırakılmazlar.

2. Hoşlanmadığımız, sevmediğimiz insanın yarın bu dünyada olmayacağını, bunun onu son görüşümüz olduğunu düşünelim. Ona olan bakışımız, duygularımız bambaşka bir gerçeklik kazanır. “Bir an önce geberip gitse bayram ederim, beter olsun inşallah” diyenlere onları incitmeden şunu önerebilirsiniz: Önce kendilerini tanımaları, sevmeleri, kendilerinden memnun olmaları... Sonra vermenin güzelliğini, tamamlayıcı, bütünleştirici büyüsunü tada tada gönüllerindeki kini yenmeleri... Bunları önerebilirsiniz onları kırmadan.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

Farzediniz ki bir adam merhametsiz ve gaddar, birçok kimsenin hakkını yiyor. Bunu da hissettirmeden ve ustalıkla yapıyor. O bu hareketin kötülüğünü ancak onun acısını nefsinde çekerse anlayabilir. Karşısına çıkan hırsız onun parasını ve kıymetli eşyasını çalınca elbette onun canı çok yanar ve çok sızlanır. Ama o esnada hakkı yenen başkalarının çektiği acıyı da düşünmek imkânına kavuşmuş olur. (...) Hatalarımızın ve noksanlarımızın düzeltilmesinde ve giderilmesinde karşılaştığımız olayların tesiri büyüktür. Bu olayları bizim ihtiyacımıza göre tertip edenler ve karşımıza çıkartanlar da bizim yetişmemizle alâkalı idareci varlıklardır.

Dr. Refet Kayserilioğlu

Belâlar İçimizdedir

Erdem - Tanıdığım bir zat var. Başına gelmedik dert ve belâ kalmadı. İki hanımından ayrıldı. Her ikisinden de birer çocuğu oldu. Çocukları anneleri ile kaldılar. Hangi işe el atmışsa mutlaka bir aksilikle karşılaştı.

Memuriyet yaptı, oradan da ayağını kaydırdılar. Elinden birçok iş geldiği halde yarı aç, yarı tok dolaşır. Bu adamın günahı nedir ki böyle sıkıntı ve belalardan kurtulamaz?

Özden - Bir insanın karşılaştığı olayların nedenlerini incelerken derinlemesine bir araştırmaya girmek icap eder. Dıştan yapılacak tahminlerle doğru bir neticeye ulaşmamız mümkün değildir. Aynı şekilde bir toplumun ve meselâ memleketimizin karşılaştığı olayların sebeplerini ve neticelerini derinliğine incelemeden onlar hakkında iyi veya kötü diye bir hüküm vermek doğru olmaz.

Erdem - Adam ıstırap ve sıkıntı çekip dururken bu iyidir denebilir mi?

Elbette kötüdür. Sonra onun birisinde veya ikisinde suçu var desek, bu hepsinde de mi suçudur? Ortada bir adaletsizlik ve belâlara uğrama aşikar olarak var.

Özden - Çok sathi muhakemelerle, merhametinizin galip geldiği yönde hükümlere varıyorsunuz. Bu şekilde daima yanılırsınız. Size şöyle bir misal vereyim: Bir şehirde bir fırtına esse, bu her tarafa birden aynı tesiri yapacaktır. Ama sağlam kâgir veya betonarme bir evde oturanlar fırtınadan fazla müteessir (etkili) olmayacaklardır. Buna mukabil tahtalarının arasından hava sızan ahşap bir evde oturanlar fırtınadan az çok müteessir olacaklardır. Dışarda, tarlada, açıkta olanlarsa fırtınadan daha çok müteessir olacaklardır. Görüyorsunuz ki dış şartlar aynı olduğu halde ondan herkesin gördüğü zarar farklı derecededir.

Erdem - Bu biraz da toplumun egoist kimse-lerden teşekkül etmesinden, yardımlaşmanın

istenen derecede olmasından ileri gelmektedir. Neden kâgir evde oturan sadece kendi evinin sağlam olmasını düşünür de, aralarından rüzgâr sızan ahşap evde oturanın halini düşünmez! Aynı şekilde arkadaşının çeşitli sıkıntılara maruz kalışında toplum şartlarının suçu büyüktür.

Özden - Siz problemin başka bir yönünü ele alıyorsunuz. Halbuki sorduğum husus tanıdığınız zatın neden çeşitli sıkıntılara maruz kaldığı idi. Ben de diyorum ki toplum şartları aynı olsa da kimi insan aynı hadiseden çok, kimi az müteessir olur. Bunun sebebi ise çok müteessir olanın noksan taraflarının bulunuşudur. Bu noksan tarafların bulunuşunda kendi kabahati ne kadardır, toplumun rolü ne kadardır, bu ayrı bir tartışma konusudur. Şurası muhakkaktır ki toplum içinde yaşadığımız göre her hareketimizin bir veya daha çok kişiye tesiri var veya baskalarının davranışlarının da bize tesiri vardır.

Erdem - Tamam, önce toplumu ve toplum düzenini değiştirerek birbirimize yaptığımız zararları en asgariye indirir, birbirimize yaptığımız faydaları azamiye çıkarırız.

Özden - Toplum teker teker fertlerden teşekkül eder. Fertlerin yükselmesini ve kuvvetlenmesini gaye edinmeyen bir toplum düzeni hiç bir başarı sağlayamaz. Mühim olan fertleri sadece korumak değil, onları her şarta karşı koyacak, devamlı kuvvetlenme yolunda koşacak bir güce ulaştırmaktır. Bunun için bir yandan toplum düzeninde mutlaka çalışanların hakkını almalarını temin edecek değişiklikler yaparken, bir yandan da fertlerin mücadele azmini, tahammül ve sabır kabiliyetlerini artırmak için onlara devamlı telkinler yapmak gerekir.

Erdem - Siz de toplum şartlarını düzeltmekten bahsettiniz. Fakat şahsa yapacağınız telkin ve

tavsiyelerin ne derece faydası olur onu pek anlayamadım.

Özden - Şahsa yapılan iyi, cesaretlendirici, çalışmaya, gayrete ve mücadeleye sevk edici telkinlerin onun terbiyesi, kuvvetlenmesi ve yükselmesi üzerine tesiri çok büyüktür. Devamlı yapılan iyi telkinler insanları iyiliğe, kötü telkinler kötülüğe sevk eder. Telkin başlı başına bir terbiye ve hatta aynı zamanda bir tedavi metodudur. Fakat bugün esas konumuz “kaşışlaştığımız olaylarda bizim rolümüz var mıdır?” idi.

Erdem - Tamam, tanıdığım zatın kaşışlaştığı olaylarda ve belâlarda kendi rolü nedir?

Özden - Bu zat iki kadından ayrılırken acaba kendi geçimsizliğinin, huysuzluğunun ve tahammülsüzlüğünün hiç rolü yok muydu? Öyle zannediyorum ki o her şeyi bir mesele yapıyor, tatlılıkla halledilecek birçok işi,

zorla ve kavgayla halletmeye kalkıyordu. Tabii bu sert ve tahammülsüz davranışlarının da reaksiyonunu görüyordu. Bir söz vardır: "Siz aynaya dilinizi çıkartırsanız, ayna da size dilini çıkartır." Biz bir takım hatalı hareketler yaptıkça, başkalarını kırdıkça onların da bizi aynı tarzda kırmaları mukadder olur. Öyleyse belâları hazırlayan, onları davet eden biziz. Yani belâlar esasında bizim içimizdedir.

Erdem - Yani bir serseri karşıma çıksa da bıçağı karnıma dayasa ve sököl paraları dese, bunun sebebi ben miyim?

Özden - Sadece dünya şartları yönünden düşünürsek bunun sebebi sen değilsin, her toplulukta bulunabilen, hiç şüphesiz bazılarında daha çok olan serserilerden birisi senin karşına çıktı. Yâni şartları bir de dünya ötesini ve bizim tekâmül plânımızı da hesaba katarak incelersek o zaman derhal bize ait

noksanlıkların yine rol oynadığını görürüz.

Erdem - Yani tekamül yönünden noksanlığımız mı bu hırsızı karşımıza çıkardı? Olur mu böyle şey hiç!

Özden - Farzediniz ki bir adam merhametsiz ve gaddar, birçok kimsenin hakkını yiyor. Bunu da hissettirmeden ve ustalıkla yapıyor. O bu hareketin kötülüğünü ancak onun acısını nefsinde çekerse anlayabilir. Karşısına çıkan hırsız onun parasını ve kıymetli eşyasını çalınca elbette onun canı çok yanar ve çok sızlanır. Ama o esnada hakkı yenen başkalarının çektiği acıyı da düşünmek imkânına kavuşmuş olur.

Hatalarımızın ve noksanlarımızın düzeltilmesinde ve giderilmesinde karşılaştığımız olayların tesiri büyüktür. Bu olayları bizim ihtiyacımıza göre tertip edenler ve karşımıza çıkartanlar

da bizim yetişmemizle alâkalı idareci varlıklardır.

Erdem - Öyleyse karşılaştığımız her olayı ve felâketi bu bizim tekâmülümüz için lâzım-mış diye sineye çekelim.

Özden - Hayır, sineye çekmek diye bir şey yok. Sineye çekemezsiniz zaten... Yalnız "bu olay bana geldi, haksızlığa uğradım, namussuzlar v.s." demeden, yahut da "Ben, ne talihsizmişim?" diye dövünmeden bu olay neden başıma geldi? Acaba benim eksiklerim, noksanlarım, ve hatalarım nelerdir? diye düşünmemiz lâzımdır.

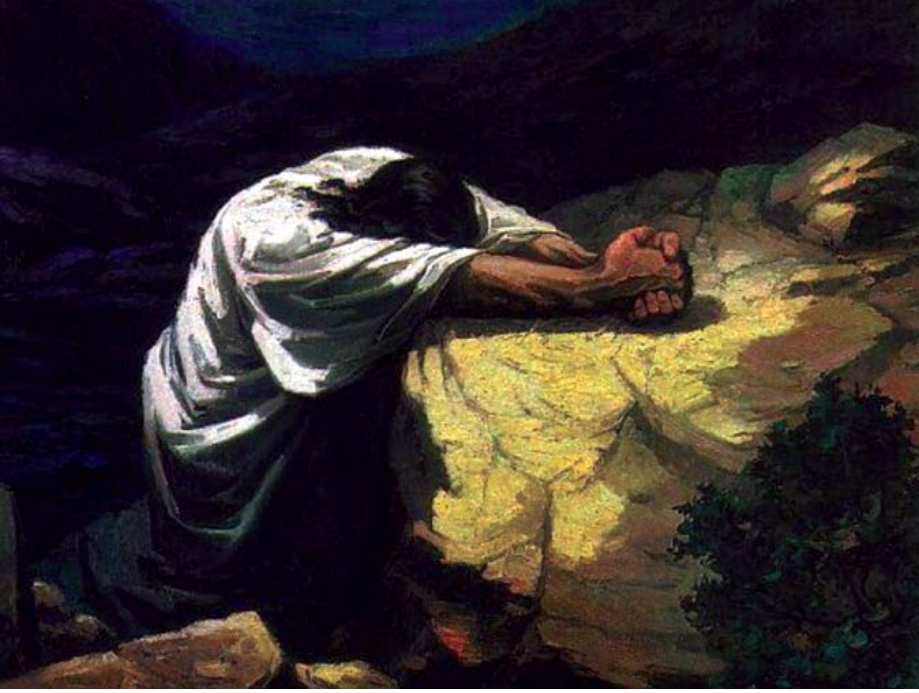
İnsanlar birbirlerinin terbiyesinde karşılıklı vazifeli ve yardımcılardır. Kimisi mizacına uygun olarak kötülük ve fenalık yapmak rolünü üzerine alır, kimisi de iyilik ve hizmet yapmak vazifesine talip olur. Bu talip olunan vazife onun mizacına ve tekâmül seviyesine bağlı olduğu gibi onun karşılaşacağı yeni hâdiselerin istikametini de gösterir. Zayıf taraflarımızı kuvvetlendirmek için biz gayret gösterirsek dışardan gelecek müdahalelerin miktarı ve onların bizim üzerimizdeki üzücü tesirleri azalır.

Resim: William Sidney Mount, Adil Bir Takas, Soygun Değil 1865

İnancımız ve Teslimiyetimiz Yalnız O'na

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

İlahî misyonun delili; ancak ve ancak rengiyle, tonuyla, diliyle ve hepsinden önemlisi bir cümlede bin bir anlam taşıyan, birbiriyle uyumlu, insana ve insanlığa yücelikler sunan ilahî mesajlar olabilir. Bunları derinliğine iyice inceleyerek, akıl ve mantığımızla iyice tartarak, doğruluğunu deneyimlerimizle yaşayarak, eski kutsal metinlerle ilişkilendirerek ilâhî misyona karar verebiliriz. İnsanlığın başlangıcından beri gülyüzlü iyilik habercileri aracılığıyla gelen bilgilerde, o devrin koşullarına göre değişen davranış yöntemlerinin yanı sıra. Yaratan'ın değişmeyen ahlâk kuralları da tekrarlanıp durmuştur. Topyekûn inceleyince her birinin, birbirini destekleyip tamamlayan, aynı yapının unsurları olduklarını, biri yıkılırken, diğerine temel vazifesi gördüğünü anlarız.

İNSANIN İNSANA FARKSIZLIĞINI UNUTUNCA

19. yüzyılın ikinci yarısında Avrupa ve Amerika'da dünya çapındaki bilim adamları yıllar süren parapsikolojik araştırmalar yapmışlar, ruhsal âlemle iletişim kurulabileceğine kesin olarak kani olmuşlardı. Onlar için yalnızca bu sonuca ulaşmak yeterli idi. Materyalizme, inkârcılığa karşı elde ettikleri bu kanıtlarla yetinmiş, orada durmuşlardı. Bilimsel ciddiyetlerine yakışan da tam tamına böylesiydi. Çünkü onların hiçbir, büyük fizik medyumluk yetenekleriyle yerçekiminden kurtulan, binanın üst katındaki bir açık pencereden süzülüp, diğer birinden içeriye giren; el dokunmadan çok ağır eşyaları yerinden oynatan ve müzik aletlerinde melodiler yaratan süjelerine asla insanüstü biri gözü ile bakmamışlardı. Her birimizde nasıl farklı yetenekler mevcutsa, onlarda da böylesinin varolduğunu anlamışlardı. Evet, çok az rastlanılan bir özellikti onlarınki ama, bunu insanüstü diye sıfatlamamışlar, doğal karşılayıp yalnızca inançlarını pekiştirecek sonuçlarıyla ilgilenmişlerdi. Ve doğru olan da, onlara yakışan da böyle bir tutumdur. Bir medyumun ağzından, yakın akrabalarıyla ilgili dedektiflerin aylar süren araştırmalarıyla elde ettikleri bilgilerden pek çoğunu bir çırpıda duyduklarında da davranışları değişmemiştir. Ne bu bilgileri veren ruha, ne de medyuma Tanrısallık yakıştırmak gibi, akıl ve bilimdışı abesliklere hiç kalkışmamışlardı. Ama taklitçiler öyle miydi ya?!..

Olağandışı bir olay veya mesajla karşılaşır karşılaşmaz hiç akıl yürütme, tahkik edip doğrulama zahmetlerine girmeden hemencecik son derece yüce, ilâhi bir kisveye sokuvermek onlar için ne kadar kolay oluyordu. Geçmişten bu güne dünyanın her tarafında yaşanan bu parapsikolojik çarpıtmaların, deneyimim içindeki iki örneğini geçen sayımızda sizlerle paylaşmıştım. Aldıkları sıradan bir mesajı Allah'tan geliyor sanan ana- kızın ve aklına girip saçma sapan tekliflerde bulunan obsedör bir ruhun yönlendirmesiyle kendisini iyileştiren doktoruna saldıran gencin serüveni ancak akıl, mantık ve bilimden uzak durmalarıyla açıklanabilirdi.

Ne var ki bu tür olayların hepsi bu kadar hafif hasarlarla sonuçlanmıyor ki!.. Özellikle kutsal metinleri çarpıtarak yorumlayan, kendilerini ilâhi bir görevli ve kayıtsız şartsız teslim olunması gereken seçilmiş kişi diye takdim edenler; nice intiharlara, cinayetlere neden oldular. Hele onlar telepati, durugörü, medyumluk gibi bir takım parapsikolojik yetenekler de sergileyiverince; düşünmeden inanmaya hazır saf kişileri tuzağa düşürmek ne kadar kolaylaşıyordu. Teslimiyetin yalnız Âlemlerin Rabbine, O'nun değişmeyen ahlâk kurallarına olması gerektiğinden habersiz kişilerin kolayca toplu intiharlara sürüklenmesi, cinayetlere yeltenmesi bu modern çağın, modern ülkelerinde bile büyük trajediler olarak yaşanmıştır.

Şimdi bunlardan birini çok kısa, diğer ikisini biraz detaylı olarak aktaracak,

sonra da parapsikolojik olayların, mucizelerin doğru değerlendirilmesinin kriterleri üzerinde duracağım.

TOPLU İNTİHARLAR

* 18 Kasım 1978'de Jim Jones, Guyana'da kurduğu "Halkın Tapınağı" adlı mezhepten 911 kişiye siyanür içerek intihar etmeleri emrini verdi, onlar da bu emri yerine getirdiler.

* 26 Mart 1997'de "Heaven's Gate" (Cennetin Kapısı) tarikatının 39 üyesi siyah spor takımlarını ve siyah Nike spor ayakkabılarını giyerek topluca intihar ettiler. Bu grubun oluşmasına önderlik edenler, biri erkek biri kadın iki kişiydi. 1931 doğumlu Applewhite bir papazın oğluydu ve kendisi de Hristiyan Presbiteryan mezhebinden papaz olarak yetiştirilmişti. 1972'de eşcinsel eğilimlerinin tedavisi için başvurduğu hastanede tanıştığı hemşire Bonnie Lu ile ayrılmaz bir ikili olmuşlardı. Bu hemşire hanım da bir Baptist papazının kızı ve ruhlardan mesaj alan bir grubun üyesi idi. Anlaşılan ikisi de toplumun epeyce üstünde dinsel bilgiye sahipti. Şimdi sıra kendilerine bir kutsal görev yakıştırmaya gelmişti. Arayan bulur. Zaten kutsal metinleri de iyi biliyorlar. İşte İncil'in vahiy kitabında iki tanıktan söz edilmiyor muydu? Onlar bu ikiliden başkası olabilir miydiler ki?!.. Artık ne kadar kendilerini de kandırdılar bilemeyiz. Ama bildiğimiz bir şey var. Büyük gayretlerle tüm Kanada'yı dolaşır vahiy kitabında bildirilen olay-

ların gerçekleşmekte olduğunu, kitabın iki tanığı olarak ballandıra ballandıra anlatınca saf kişilerden epeyce taraftar topladılar. İkili, kredi kartı yolsuzluğundan tutuklandıklarında bu boş zamanlarını bile iyi değerlendirip UFO bilgilerini artırdılar. Ve onları da kullanarak kutsal kitap bilgilerini modernize etmede ustalaştılar. Kendilerinin sürekli bir boyuttan üst boyuta yükseldiklerini söylüyorlar ve her boyutta yeni bir isme kavuşuyorlardı. Böylece ABD ve Kanada'da 200 kadar yandaşa ulaştılar.

Aslında daha da artabilirlerdi ama üyelere uygulanması çok zor bir yaşam emrediyorlardı. Onları dünya hayatından uzaklaşmaya zorluyor, kadınlara mücevherleri yasaklıyor, yiyecek ve içecekleri bile ikili tarafından belirleniyordu. Uzak yol gibi kurgularla ve bilgisayarlarla aşırı ilgilenmeleri hem modernliklerine katkıda bulunuyor hem de finans imkânlarını artırıyor. Bonnie Lu'nun 1985'te ölivermesi aksiliğinin de üstesinden gelindi. Bir başka isimle 1992'de yeniden ortaya çıkılıp, reklâmlarla medya imkânları sonuna kadar kullanıldı. Bu reklâmlarda "Uyarlık çöküyor, canını kurtarmak isteyen yanımıza gelsin" deniyordu. Bu dünyada yaşamamanın anlamı kalmadığı söyleniyordu. Applewhite ile 7 üye ameliyatla iğdiş olup cinselliklerinden bile vazgeçtiler. Nihayet aradıkları son fırsata 1997'de kavuştular. Hale- Bopp kuyruklu yıldız gökte belirmişti. İnternet dedikoduları ile kuyruklu yıldızın arkasında bir cisim bulunduğu düşüncesi yıldırım hızı ile etraflarına

yayıldı. Bu cisim onları daha bir üst düzeye yükseltmek için gelen bir uzay gemisiymiş hem de. Biz "Allah akıl fikir versin" desek de bu, onlar için bir altın fırsattı. İncil'deki "Yukarı gel" hitabını da böyle değerlendirdiklerinden 26 Mart 1997'de Kaliforniya'daki çiftliklerinde 39 kişi topluca intihar ettiler.

Öyle ani bir cinnet geçirerek kendilerini öldürmüş değillerdi. Önceki günlerde yarım kalmış tüm işlerini tamamlamış, vasiyetlerini hazırlamış, vedâ filmlerini kaydetmiş, resmî Internet sitelerinde demeçler yayınlamışlardı. Aslında tüm kutsal kitaplarda intihar kesinlikle yasaklandığı halde bu açık, kati Tanrı sözünü dinlemeyip, yoruma muhtaç, sembolik âyetleri kendi nefislerine uydurarak uygulamakta bir sakınca görmemişlerdi. Grubun ismi "Cennetin Kapısı" idi ama orada hangi kapı ile karşılaştıklarını Allah bilir.

TOKYO METROSUNDA SARİN GAZI

20 Mart 1995'de Tokyo metrosuna salınan sarin gazı ile 12 kişi ölmüş, 4000 yolcu da zehirlenmişti. Cinayetin arkasında ne bir etnik grup, ne de ekonomik, siyasi veya doktriner bir ayrılıkçı hareket vardı. Sadece, toplum tarafından kendi güzel fikirleri ve değerleri anlaşılmamış bir grubun intikâm ve öç alma davranışından ibaretti. Öyküsü gerçekten gönül paralayıcı...

Grubun elebaşısı kör akupunkturcu Asahara Şoko'ydu. 1980'li yıllarda Japonya'da Budizm'den esinlenen

düşüncelerini yaymaya başlamıştı. Bir yoga seansı esnasında manevi gücü ile havaya yükselmiş fotoğraflarının yayınlanması taraftarlarını artırmıştı. Budizm'in yanısıra Hinduizm, Yoga, astroloji, Yahudi - Hristiyan kıyamet öğretilerini de bir potada eritip "Aum Şinrikyo" ismini verdiği bir cemaat kurdu. Kendisini acıdan kurtulmuş, kesin mutluluğa ermiş bir üstün insan diye tanıtıyordu.

Parapsikolojik fenomenlerden biraz haberdar olanlar, yoga seansı esnasında havaya yükselmenin kutsallıkla uzaktan yakından ilgisi olmadığını, bir fizik medyumluk gösterisinin ötesinde yorumlanamayacağını gayet iyi bilirler. 1850'lerden sonraki yıllarda nice medyumlar bu tezahürleri göstermiş, hiçbiri kutsallık taslamamıştı. Geçmişten habersiz kişiler ise kutsallık iddialarına çabucak kanıveriyorlar. Esas değer ahlâki davranışlarla ölçülmesi gerektiğinin farkına varmıyorlar.

Neyse ki Japonya'daki bu grup ilk yıllarda aşırılığa kaçmayıp sadece mutluluk öğütleriyle yetindiğinden, saygınlıkları arttı. Cesaretlenip 1990'da Doğruluk Partisi adıyla seçimlere katıldılar. Sonuç hazin. Tek bir sandalye bile kazanamadılar. İşte bardağı taşıran da bu oldu.

"Sen bizi tanımazsan, biz seni hiç tanımayız. Sen bizi reddedersen, biz de seni reddederiz" mantığıydı bu. Şimdi pek çok öğretilen harmanlanmış kokteylden cinayetleri güzel göstermeye sıra gelmişti ve buldular da. "Gurunuz'un size birinin canını almasını buyurması, bu kişinin zaten vadesinin dolduğunu gösterir" mantığını piyasaya sürmekte gecikmediler. Sanki Allah adına onlar karar verici idiler yeryüzünde...

Ve o çılgın karara sıra geldi sonunda. Öldürücü sarin gazı üretilen en işlek saatlerde Tokyo metrosunun beş ayrı hattında masum insanların canını aldılar ve çoğunu da zehirlediler.

KISSALARDAN ÇIKARILACAK HİSSELER

Aramızda yaşayan birilerine veya bir öğretiye, ya da öte âlemden bir varlığa akıl, mantık, bilgi ve düşünce işe karışmadan kayıtsız şartsız "kör teslimiyet"le inanmanın dramatik sonuçları dünyamızda sürekli yaşanıp duruyor.

İnsanı sinsi sinsi kişiliksizleştirmeye, bireysel karar verme yetisini köreltmeye, emir kulu düzeyinde donmuş bir hayata götüren bu yanlış teslimiyet davranışlarının kişisel dramları çok aşan nice toplumsal felâketlere de neden olduğunu yukarıdaki örneklerde gördük.

Hele bir de adım adım yaklaşmakta olduğumuz topluca yaşayacağımız bir Deccal, bir Anti-Mesih fenomeni var ki, "kör teslimiyet'in o dönemde dünya çapında yapacağı büyük yıkım ve kıyımın yanında şimdiye kadar yaşananlar belki hatırlanmayacak bile!..

O'NUN KATINDAN MI?

Geçen sayımızda okuduğunuz Tanrı'yla konuştuklarını sanan anne-kız olayında sehpanın kaldırılması teklifimi varlık onaylayıp gerçekten havalandırsaydı tutumum ne olurdu, belki merak edersiniz. Fizik medyumluklarda benim de tanık olduğum böyle fenomenler yaşanmıştır. Yani mümkün. Sehpa gerçekten havalsaydı, medyum hanım ve gelen varlığın böyle fiziksel bir güce sahip olduklarına kanaat getirirdim. Ama hepsi o kadar. İlâhî bir misyona inanabilmem için böylesi delillerin bin katı gerçekleşse, örneğin dağlar yerinden oynasa, tepeler dümdüz olsa bile asla bunları yeterli bir kanıt olarak kabul etmezdim. İlâhî misyonun delili; ancak ve ancak rengiyle, tonuyla, diliyle ve hepsinden önemlisi bir cümlede bin bir anlam taşıyan, birbiriyle uyumlu, insana ve insanlığa yücelikler sunan ilâhî mesajlar olabilir. Bunları derinliğine iyice inceleyerek, akıl ve mantığımızla iyice tartarak, doğruluğunu deneyimlerimizle yaşayarak, eski kutsal metinlerle ilişkilendirerek ilahî misyona karar verebiliriz. İnsanlığın başlangıcından beri gülyüzlü iyilik habercileri aracılığıyla gelen bilgilerde, o devrin

koşullarına göre değişen davranış yöntemlerinin yanı sıra Yaratan'ın değişmeyen ahlâk kuralları da tekrarlanıp durmuştur. Topyekûn inceleyince her birinin, birbirini destekleyip tamamlayan, aynı yapının unsurları olduklarını, biri yıkılırken, diğerine temel vazifesi gördüğünü anlarız. Delil ve mucizelerle değil, ancak bunları görüp anlayarak O'nun katından geldiğine karar verebiliriz. Nitekim Hz. Muhammed döneminde Kur'an ayetlerini duyan gönlü açık Yahudi ve Hristiyan bilgileri eski bilgileriyle kıyaslayarak: "Bunlar da Tanrımız'ın Katından" diyerek gözyaşları içinde sevince gark olmuşlardı.

MUCİZELERİN İKİ TÜR İŞLEVİ VAR

Peki bu durumda delil ve mucizeler inancımızın temelini oluşturmayaacağına göre peygamberlerin bunları insanlara sunmasının anlamı nedir diye sorabilirsiniz. Kutsal Kitapları inceleyince bunların iki tür işlevi olduğu sonucuna varabiliriz. Örnek yerindeyse bardağa akan ilk damla ve bardağı silme dolduran son damla gibi iş görüyorlar. Mucizeler; ilâhi mesajla ilk karşılaşan kişilere, sözlere kulak vermeleri, kıymet vermeden çekip gitmemeleri, mesajlar üzerinde durup düşünmeleri için bir ilk ateşleme, ilk damla görevi yapar. Gerisi kişinin niyetine, gayretine, aklına, mantığına, bilgisine kalır. Bir de zaten O'nun yoluna baş koymuş peygamber ve yardımcılarının gönüllerinin yatışması ve dönülmeyen son kararı vermeleri için

gösterilen mucizeler var. Bunlar da kabın silme dolmasını sağlayan son damla görevi yaparlar. İşte Hz. İbrahim'in, kendisine alıştırdıktan sonra öldürüp Yaratan'ın gücüyle diriltilecek 4 güvercin ve İsa'nın Havarilerine gökten indirilen sofraya mucizeleri; gönül erlerinin dönülmez yola çıkmaları için bir start tabancası görevi görmektedir. Artık onlar için tek çare, tek yol; Yaradan'a teslim olmak ve O'nun çizdiği yolda insan kardeşlerine hizmet için azimle yürümektir.

Sadece delil ve mucizelerle, kerametlerle inanmak isteyen düşünce tembelleri, şimdi bizlere çok yaklaşmış olan "Din Günü" sürecinde büyük tehlikelerle karşı karşıyadırlar. Namazın her rekâtında sürekli tekrarlanan Fatiha Suresinde "Maliki yev-middin" (Din Günü'nün Sahibi) denerek o gün aralıksız hatırd tutulmaya çalışılır. "Din Günü" nün kıyametten önceki bir gün olduğu matematik olarak kesindir. Çünkü Kuran'da Hicr Suresinde İblis, Yaradan'ın ona insanları yoldan çıkarmak için "Din Günü"ne kadar verdiği süreyi azımsar ve süreyi uzatmak için sonraki bir gün olan "Kıyamet Günü"ne kadar izin verilmesini talep eder.

Din Günü, Kıyamet'ten epeyce önce dünyada yaşanacak ve sonrasında gerçek "Milenyum"a, iyilik dolu uzun dünya cenneti sürecine girecektir insanoğlu. Bu, Yaradan'ın Tevrat'ta, Zebur'da, Kuran'da (21/105) sürekli yinelediği değiştirilemez bir vaattir. Din Günü sorgulamasından sonra yaşanacak bu döneme ancak hak edenler ulaşacaktır. Din Günü sürecinde sürçmemek, kötülük için birleşmişlerin kervanına katılmamak için bugünden çok uyanık olmamız; doğruyu yanlıştan ayıracak bilgilerle donanmamız, gönlümüzü arıtmamız gerekiyor.

İncil'de Hz. İsa'nın dünyaya ikinci gelişi sürekli tekrarlanır. Hattâ onun insanların beklemekten yorulup usandığı ve ümitsizliğe kapılıp işi olurluna bıraktıkları bir dönemde, "Hırsız Gibi" gizlice geleceği söylenir. Hz. Muhammed'in gerçek sözlerinde ve Kur'an ayetlerinde de ikinci geliş onaylanır. Ancak her zamanki gibi dualite (ikilik) yasası yine gündemde olacak, tezin karşısında antitezi de bulunacak; Hz. İsa'nın karşısına kötülerin elebaşısı, kudretlerle donatılmış bir kişi Deccal (Anti Mesih) dikilecektir. Hz. Muhammed; insanları şaşırtacak, doğru yoldan çıkartacak olan Deccal'ın "Ölüleri Diriltmek" hünerine sahip olacağını söylemektedir.

Sınavın büyüklüğünü görüyor musunuz? Bir tarafta ilâhî hikmetler, O'nun katından sözlerle ortaya çıkan O'nun sözcüsü; diğer tarafta, hiçbir doğru bilgi, doğru davranış ortaya koya-

mayan, ancak kudretlerle gözleri kamaştıran ve yandaşlarını dünya nimetlerine boğan bir Yalancı, bir Anti Mesih. Ve o Deccal "Ben Allah'ım" diye de iddialar ileri sürecektir. Onun sadece mucizelerine, harikalarına bakıp, bir insanın ve hiç kimsenin Allah olamayacağını düşünüp taşınmadan hemencecik onun peşinden koşanlar, Din Günü sürecinin sonunda, gelmiş geçmiş tüm insanların yeryüzünde sorguya çekileceği Rahman ve Rahim olan Allah'ın Gününde, yani Din Günü sorgulamasında, belâlar çukuruna düşecek olanlardır.

Nitekim Hz. İsa İncil'de, bu din günü sürecinde Deccal ve benzeri birçok yalancı yol göstericinin ortaya çıkarak harikalar göstereceklerini, mümkünse O'nun yoluna baş koyanları bile saptırabileceklerini uyararak bildirmektedir. Doğruyu eğriden ayırmak için içi boş yaldızlı sözlere, gösterilen harikalar ve mucizelere değil, davranışlara bakılması gerektiğini, "Onları meyvelerinden tanıyacaksınız" özsözüyle vurgulamaktadır. Gerçek inanç ve teslimiyetin mucize ve keramet sahiplerine değil; Hepimizi Sevgisinden Vareden'e, O'nun değişmeyen ahlâk prensiplerine olması gerektiğini bu söz açıkça ortaya koymaktadır.

Yaşarken Ölmek

Güngör Özyiğit, Psikolog

*Ölümden ne korkarsın
Korkma ebedi varsın.*

Yunus Emre

Buda ölürken, yanındakiler, yaşamını ona bağlamış olanlar üzgün bir şekilde ağlaşırlar. Buda sorar onlara:

- "Niye ağlıyorsunuz?"

- "Az sonra seni kaybedeceğiz. Sen artık var olmayacaksın" derler.

Buda gülümseyerek şu açıklamada bulunur:

- "Ama ben kırk senedir zaten yoktum. Aydınlandığım gün öldüm. Diğer yandan sonsuzluğa daldım. Sonsuzluğa demirlemiş olanlar hiç ölmezler. Hep

var olurlar. Sizler gelip geçici zaman içinde yatay düzlemde yaşıyorsunuz. Dikey boyuta geçtiğinizde, derine daldığınızda sonsuzlukla, gerçek özünüzle karşılaşır, öylece ölüm-süzlüğe erersiniz."

Hız. Muhammed de "Ölmeden önce ölünüz" diyerek zihnin yarattığı sahte benlikten, egodan kurtulup, asıl özümüzü bulmamız gerektiğine işaret eder.

ÖLÜME GÜLEBİLMEK

Hallac-ı Mansur öldürülürken gülmeye başlar. Ona "Deli misin, niye gülüyorsun?" diye sorduklarında şu yanıtı verir: "Siz başka bir şeyi öldürüyorsunuz. Tanrı olduğumu söylediğim için beni cezalandırmak istiyorsunuz. O zaman varın beni cezalandırın. Fakat neden bu bedeni cezalandırıyorsunuz? Bu zavallı bedenin suçu ne? Bu durum, suç işlediği için, o insanın evini cezalandırmaya benziyor. Ben işte buna, buradaki tuhaflığa gülüyorum."

Bilindiği gibi Hallac-ı Mansur, Allah aşkıyla yanıp tutuşarak, içindeki egoyu yok edip, her şey O, yani Allah'tır der. "En-el Hak" dediği için de işkence edilerek öldürülür. Oysa Mevlâna "Fih-i Mâfih" eserinde "En-el Hak" hakkın-da şunu yazar:

"En-el Hak (Ben Hak'kım) demeyi büyük bir iddia sanıyorlar. Halbuki bu büyük bir alçakgönüllülüktür. Bunun yerine 'Ben Hak'kın kuluyum, kölesi-

yim' diyen, biri kendi varlığı, diğeri Allah'ın varlığı olmak üzere iki varlık ortaya sürmüş olur. Ne var ki, 'Ben Hak'kım' diyen, kendi varlığını yok ettiği için, En-el Hak diyor. Yani 'Ben yokum, hepsi O'dur, Allah'tan başka varlık yoktur. Ben yalnızca yokluğum, 'Hiç' im" diyor. Bu sözde alçakgönüllülük daha fazla mevcut değil midir? Ne yazık ki, halk bunun mânâsını anlamıyor."

Tasavvufun esası budur: "Sen yoksun Allah var." En temel yanılsama ise şudur: "Ben varım; öyleyse Tanrı nerede?" Ego olarak sen varsan, Tanrıyı asla göremezsin. Ego'nun varlığı sendeki Tanrı'ya perde olur. Hallac-ı Mansur derinindeki benliği bulduğunda, orada Tanrı'yı görür de "En-el Hak - Ben Tanrıyım" der. Onu anlamazlar ve öldürürler. Çünkü onlar ego dünyasında yaşıyorlardır. Ego onların gözlerini bağlamıştır. Gerçeği görmezler.

Aynı hal Beyazıt-ı Bestami'nin de başına gelir. O ermiş kişiye sorarlar: "Sen kimsin?" O "Ben, beni yıllar önce kaybettim. Onu ne kadar aradımsa o kadar az buldum" der. Tekrar "Sen kimsin?" diye sorduklarında "Hırkamın altında Allah'tan başkası yok. Benimle birlikte Tanrı'dan başka kimse yok. O yüzden 'Sen kimsin' sorusu anlamsız. Ben yokum, Tanrı var" cevabını verir.

Sufizm yoğun aşkın, Tanrı ile var ve bir olmanın yoludur. Beyazıt'ın çile hayatı üç dönem sürer. Birincide dünyadan vazgeçer, ikincide öbür

dünyadan ve üçüncüde kendinden vazgeçer.

DÜŞÜNCE, DÜŞÜNCEYLE SINANIR

Zerdüşt bir yerde, ateşle tutuşturulmuş odunların etrafına toplanmış olan bir kalabalık görür. Aralarına katılır. Ve "Niye bu ateşi yaktınız?" diye yüksek sesle sorar. Kalabalıktan sesler yükselir: "Kim bu adam?" "Zerdüşt" der garip ve gezgin adam. Bunun üzerine "Bilge Zerdüşt'e selâm olsun" derler. Zerdüşt beyazlar giyinmiş genci göstererek "Kim bu genç?" diye sorar. Ve şu cevabı alır: "Bu gencin günahkâr olduğu söyleniyor. Doğru olup olmadığını sınamak için ateş deneyin-

den geçecek!" Zerdüşt "Sizler ateşin yakıcı olduğunu bilmiyor musunuz?" sorusuyla kalabalığı uyarmak ister. Ve şöyle bir konuşma geçer Zerdüşt'le kalabalık arasında:

"- Bilge Zerdüşt, bakır sınamasından yüzakıyla çıkmadı mı?

- Düşünceyi düşünceyle sınamak gerek, bedenle değil. Beni düşüncelerle sınayacak yerde, bedenle sınadılar...

- Evet ama, eritilmiş bakır bedenimizi etkilemedi, serin su gibi akıp gitti... Böylelikle haklı olduğunuzu herkes gördü, şah bile...

- Eritilmiş bakır vücuduma su gibi değil, eritilmiş bakır gibi indi, neredeyse ölecektim. Göğsüme döktüklerinde nasıl acı çektiğimi ben bilirim...

- Ama bizler öyle duymadık...

- Hayır, o iş bildiğiniz gibi olmadı.

Ben bilgeliğinden dem vurdum, onlar bedenimi sınadılar.

- İnsanların doğru söyleyip söylemediklerini ateşle sınanmayı bizler atalarımızdan öğrendik...

- Ben de işte bunun için boş inançları değiştirme göreviyle gönderildim. Siz hiç ateş içinden geçen birilerini gördünüz mü?

- Hayır görmedik.

- Analarımız, babalarımız gördü mü?

- Hayır, onlar da görmedi; ama daha eskiler görmüşler..

Ateşin yanında durduğu için yüzü ter içinde yaşlı Mobed kalabalığın sözcüsü olarak bir ricada bulunur: "Ey bilgeler bilgesi Zerdüş, izin ver de genç ateş deneyinden geçerek doğruluğunu kanıtla-sın!.."

Zerdüş, kalabalığın önyargısını kırmak için, başka bir yol dener ve kalabalığa sorar: "Burada iyiliğine, dürüstlüğüne hepinizin kefil olacağı kim var?" Hep bir ağızdan "Keyvan" diye bağırırlar. Zerdüş, Keyvan'ı çağır-malarını söyler. Keyvan gelir, bilge Zerdüş onun elini ateşe uzatmasını buyurur. Keyvan'ın elini uzatması ile "Yandım" diye geri çekmesine herkes tanık olur. Başka denemek isteyen olup olmadığı sorulur. Kalabalıktan çıt çıkmaz. Ve Zerdüş taşı gediğine koyarak dersini verir: "Gördüğünüz gibi ben ateş yakar diyorum. Nasıl ki su söndürüyorsa, ateş de yakar. Demek istediğim sadece bu!"

Ardından şunu da ekler: "Bilge veya cahil, masum veya günahkâr güçlü ya da zayıf, zengin ya da fakir farketmez. Ateş herkesi yakar, su da söndürür. Sonra beyazlara bürünmüş genci göstererek şöyle der: "Bu gencin eğer bir suçu varsa, buna yargıçlar karar verecek. Suçsuzsa aklanacak, suçluysa cezasını çekecek.

Ateş yalnızca aydınlatır, ısıtır ve yakar, onun doğası budur. İnsanların suçlu ya da suçsuz olduğunu ateş değil, yargıç belirler."

KADER VE ÖZGÜRLÜK

Kaderimiz önceden mi belirlenmiştir; yoksa kaderimizi kendimiz mi yaratırız? Bin yıllardır tartışılan bir konudur bu. Yani geleceğimizi belirlemede ne derece özgürüz? Sufi Cüneyd'e bir adam, önceden belirleme, kader, kısmet ve insanın özgürlüğüne dair bir soru sorar. Öğrenmek istediği şudur: "İnsan her istediğini yapmakta tamamen özgür müdür?"

Cüneyd "Bir bacağına kaldırı" der adama. Adam sağ bacağına kaldırı. Sonra ötekini de kaldırmasını söyler Cüneyd. Adam şaşkın ve de kızgındır: "Benden saçma şeyler istiyorsun. İki bacağıma birden nasıl kaldırıabilirim?! Bu yaptırdığının benim sorumla ne ilgisi var?"

Sufi Cüneyd cevap verir: "Sorunun cevabını kendi bedeninin üzerinde gösterdin. Ama anlamadın. Anlaman

gereken şu: 'Sana bacaklarından birini kaldır' dediğimde, sağı da solu da tercih etmekte özgürdün. Bunu kimse önceden belirlemiyordu. Sen sağ bacağına kaldırmayı seçtin. Fakat bir kez sağ seçmiş olduğundan, artık solu seçemezdin. Sağ bacağına kaldırma özgürlüğü, diğer yandan sol bacağına kaldıramama bağımlılığına dönüştü. Yani insan yarı özgür, yarı bağımlıdır. Ama öncelikle özgürdür. Özgürlüğü kullanma biçimi ilk başta elinde. Ne var ki, onu şu veya bu şekilde kullandıktan sonra, sonuca bağımlı olursun. Böylece her özgür eylem sorumluluğu da beraberinde getirir. Seçim senin özgürlüğün, sonuçlar ise sorumluluğundur."

"Bizim Celselerimiz"de insanın hem bağlı, hem de özgür olduğu şu şekilde anlatılır:

"Ve siz aklınızla hür ve üç yerinizden bağılısınız şimdi. Aklınız, O'nun genel emrinin detayları için lâzımdır size. Çünkü siz, genelin içindeki detayları değiştirebilirsiniz. O'nun genel emri, sadece her şeye "Ol" deyivermektir. Ve işte o çizgi, sizin "kader" dediğiniz şeyin başlangıcıdır şüphesiz. Siz üç yerinizden bağılısınız. Birincisi: İlk programda varolmanızdır, siz bilmeden. İkincisi: Emir vermediğiniz halde çalışan organlarınızdır, siz bilmeden. Üçüncüsü: Her zaman bir çekime tabi olduğunuz-

dur, siz bilmeden. Ve siz aklınızla her detayda hayırlı iş yapabilirsiniz. Siz O'nu bilmekte, anmakta devam ediniz."

HZ. HASAN'IN SINANMASI

Kûfe Vadisinde bir bedevi, Hz. Muhammed'in torunu Hz. Hasan'a, babasına ve anasına hakaret etmeye başlar.

Hz. Hasan, bedeviye: "Bir ihtiyacın mı var, sıkıntın nedir?" diye sorar. Bedevi onu duymazdan gelerek bağırıp çağırmaya devam eder. Bunun üzerine Hz. Hasan bedeviye bir miktar para verir ve "Bağışla bizi, elimizdeki bu kadar. Daha çok olsaydı, onu da verirdik" der. Bunu duyan bedevi, bu yüce gönüllülük karşısında "Tanıklık ederim ki sen gerçekten bir peygamber torunusun. Ben buraya neslin ile senin birbirinize uyumlu olup olmadığınızı sınamaya geldim" diyerek niyetini açıklar.

Hz. Hasan peygamberin yolunu izleyerek, karşındakinin gönlünü fethederek sınavdan yüz akı ile çıkar.

SÜLEYMAN PEYGAMBER'İN ADALETİ

Her ikisinin de birer oğlu olan iki kadından birinin oğlunu yolda kurt kapar. Evladını kaybeden kadın diğerinin çocuğunu alarak sahiplenir. Peygamber kral Süleyman'ın huzuruna vardıklarında, her iki kadın da bebeğin kendisine ait olduğunu iddia eder.

Küçük bebek konuşacak, kimin annesi olduğunu söyleyecek durumda değildir... Hz. Süleyman kadınları, dinledikten sonra "Bana bir bıçak getirin! Çocuğu ikiye ayırıp, iki kadın arasında paylaştırayım" der. Bebeği kucagında tutan kadının hiç kılı kıpıdamaz. Umursamaz bir halde gülümser. Öteki ise üzüntüden çılgına döner ve "Aman yapmayın! Bebeği bu kadına verin, yeter ki bebek yaşasın" der. Kadının bu sözlerinden ve beden dilinden gerçek annenin kim olduğu anlaşılır ve bebek ona verilir. Öylece Hz. Süleyman'ın yaman bir sınamasıyla adalet yerini bulmuş olur.

ANNELİK ÖRNEĞİ

Annesi, hep almaya alışmasın, vermeyi ve o yolla mutlu olmayı öğrensini diye evladına evle ilgili ufak tefek sorumluluklar verir. Çocuk bu ödevleri güzelce yerine getirir.. Bir süre sonra annesine üzeri yazılı bir kağıt uzatır. Anne kağıtta yazılanlara göz gezdirdiğinde şunları görür:

Çimleri biçtiğim için 10 lira; Bu hafta odamı temizlediğim için 5 lira Alışverişe gittiğim için 2 lira; Küçük kardeşime baktığım için 2 lira; Çöpü döktüğüm için 1 lira; Bahçeyi temizlediğim için 2 lira; İyi bir karne getirdiğim için 5 lira; Toplam borç 27 lira

Anne, parayı alma umuduyla kendisine bakan oğlunu sevgi ile süzer ve kağıdın arka tarafını çevirip, bir liste de o hazırlar: Seni dokuz ay karnımda taşıdım, Bedava; Hasta olduğunda başında bekledim, Bedava; Geceler boyu uykusuz kaldım, Bedava; Sütümle seni emzirdim, Bedava; Altını temizledim, Bedava; Yemeğini hazırladım, Bedava; Giysilerini yıkadım, ütüledim Bedava

Oğlu, annesinin listesini okuyunca gözleri yaşla dolar. "Anneciğim seni seviyorum" dedikten sonra, kağıda büyük harflerle şunu yazar: "HEPSİ ÖDENMİŞTİR." Annelik, içinde koruyuculuğu, vericiliği, fedakârlığı barındıran uygulamalı bir sevgi eğitimidir. Rehber varlığın dediği gibi, böyle koşulsuz bir sevginin ücreti yoktur. Ve sevgi işte onun için güzeldir!..

Her şey... Hiçbir şey...

Mumum ben, aleviyim ben mumun... Alevi görenim...

Ateşe koşan dumanıyım tütsünün, ve kokusuyum tüm odayı saran... Kokuyu alanım...

Crystal Star

Kulağıma gelen müziğim ben, ve aslında kalbimde çalan... Şarkıyı söyleyenim... Dinleyenim... Duyan...

Berrak, dingin, suyum ben... Bardağıyım ben suyun... Bardağı kıranım ve içinden akan; yayılan, durmadan...

Dünyanın kalbinde büyüyen o taşım... Ve kristal, o taşın içinde milyarlarca yıldır oluşan...

Ve o kristalin dilini bilip konuşan...

İnciyim ben, denizin en derininde açılan bir midyenin içinden çıkan... Midyeyim ve o midyeyi açan...

İncilerin bir bir dizilerek oluşturduğu kolyeyim ben... Ve o incileri dizenim...

Ve boynuma takıp, bu köprüyü taçlandıran...

Kartalım ben, yükseklerde uçan... Ve o kartalın yere düşmüş tüyüyüm, yere inmiş bir meleğin önünde duran...

Havayım ben, solunan... O havayı soluyan...

Bunları yazan elim... Kalemim elin yazığı... Yazılan sayfayım... Ve okunan, ve okuyan...

Düşünenim... Hissedenim... Ağlayanım... Gülenim... Kutlayanım yaşamı...

Ben yaşayanım... Şükredenim yaşadıklarına... Yaşadıkça bilenim...

Sevenim ben ve sevilenim...

Her neysem, sadece sevgidenim aslında...

Ben Benim... Ben ben değilim ama...

Hiçbir şey değilim ben... Ve her şeyim aynı anda...

Bir olan içimde, Bir olanın içinde, Bir olana yürüyeni...

Varlığımın varoluşa hediyesiyim...

Aveline

*"Tanrının hakikatiyle konuştuğunuzda,
O'nun ışıyla konuşmuş olursunuz."*

Stephen Turoff İstanbul'daydı

Nelda Bayraktar

Stephen Turoff adının psişik şifayla olan bağlantısını ilk kez duyduğumuzda bundan aylar önceydi. Taksim'de bulunan Bilgi Paylaşım Merkezi'ne geldiğini ve yüzlerce hastaya şifa dağıtıp, psişik ameliyatlar yaptığını işittiğimizde, konunun kendisiyle yıllardan beri yoğun bir şekilde ilgili ve bilgili kişiler olmamıza rağmen şaşırmış ve heyecanlanmıştık.

Derken Stephen Turoff'un psişik ameliyatlar konusunda oldukça yetkin bir isim olduğunu öğrendik: Modern bir şifacı, öğretmen, rahip, filozof, hayırsever ve mistik olan Stephen Turoff'un, 25 yıldır dünyanın dört bir yanından gelerek şifa almak isteyenlere kapılarını açtığı, Londra yakınlarında Chelmsford'da ismi Danbury Şifa Kliniği olan bir merkezi vardı.

Turoff böyle bir mucizeyi nasıl ortaya koyduyuyla ilgili olarak şunları söylüyordu: "Ben sadece Tanrı'nın ellerinin aracısıyım ve bana üst boyutlardan doktor, operatör ve de şifacı olan 18 tane Ruhsal Rehber yardımcı oluyor. Onlar için fiziksel beden, atom altı parçacıklardan oluşan bir bütündür."

Turoff, yaptığı operasyonlarda vücudun içinde ileride tümör ya da kan pıhtısı gibi sorun yaratabilecek olan oluşumları çıkarmaktadır. Hücrelerin içersindeki atom altı enerjiyi değiştirerek çalışmakta olduğunu söylemektedir. Biz sadece uzay zaman boyutunu gördüğümüz ve Turoff'un çalıştığı boyutları göremediğimiz için onun çok çabuk çalıştığını algılarız. Onun şifa seansları çok uzun sürmez, hastaları ile bazen beş dakika bazen daha fazla çalışır.

Turoff çalışmalarının geleneksel tıbbi tedavi yöntemlerinin bir tamamlayıcısı olduğunu ifade etmekte ve hastalarına, doktorlarının uyguladığı tedavi yöntemlerine doktorlarının gerekli gördüğü süre boyunca devam etmelerini tavsiye etmektedir.

Arkadaşları en sonunda Stephen Turoff'u, o meditasyon yaparken, bilim adamlarının onun beyin dalgalarını ölçmelerine izin vermesi konusunda ikna etmişler. Bizler normal bilinç halindeyken beyin dal-

galarımız beta, dinlenirken alfa, derin uykuda iken teta, ölüme yakın durumlar ve komada iken ise deltadır. Turoff'un beyin dalgaları ve aurası ölçüldüğünde ortaya inanılmaz bir sonuç çıkmış. Uzmanlar "Bu mümkün değil!" demişler. "Meditasyon yaparken beyin dalgaların delta ve auran bembeyaz, sen bedeninde değilsin." Turoff büyük bir mutlulukla "Hayır" demiş, "Bedenim benim içimde!"

Turoff'un 2010 tarihinde Slovakya'da yaptığı şifa seansında hazır bulunanlar, onun iletişime geçtiği bu güçlü şifa enerjisiyle, bulunduğu ortamı mucizevi şekilde aydınlattığına tanık olmuşlardı. Olağanüstü şifa seansı esnasında hazır bulunanlar tarafından çekilen bazı fotoğraflar, onun şifadan önce ve şifa çalışmasına başladığı an ilâhi enerji ile nasıl bütünleştiğini ve etrafını nasıl ısıttığını gözler önüne seriyordu.

Turoff, büyük bir tanrı sevgisi ile doğduğunu söylemektedir. Tanrıdan sonsuz bir sevgi olarak söz etmekte ve onunla iletişimde iken mutluluk dolu olduğunu belirtmektedir. Sürekli bu derece sevgi ile dolu olmak son derece güçlü ve iyileştiricidir.

Aslında bizler 1983 yılında Stephen Turoff'la tanışarak kendisine psişik operasyon yapılmış ve inanılmaz

derecede fayda sağlamış birisinin yaşadıklarını dinlemiş ve çok etkilenmiştik. Bu kişi, arkadaşlarımızdan birinin dünürü olan ve İngiltere'de yaşayan Nadiye hanım idi. Onun, Turoff'dan şifa alırken yaşadığı ilginç bir olay hepimizin dikkatini çekmiş, onun hakkındaki duygu ve düşüncelerimizin olumlu biçimde etkilenmesine neden olmuştu. Bu hanım, hayatını aniden kaybeden erkek kardeşine duyduğu acıyla feci şekilde sarsılmıştı. Kendini bilmez bir halde merdivenlerden inmeye çalışırken ayağı kaymış ve yuvarlanmıştı. Barsakları birbirine dollanmış ve karnından bir ameliyat geçirmişti. Ameliyat sonrası dayanılmaz ağrıları vardı ve dizlerinin üzerinde oturarak uyuyordu. Bu ağrılarına doktorlar bir çare bulamamışlardı. Bunun üzerine

Stephen Turoff'tan son bir çare olarak yardım almaya karar vermişti. Turoff'un kendisine psişik operasyon yaptığı şifa sırasında ona "Odada bir bey var ve size aldığı kolyeyi neden takmadığınızı sormamı istiyor" diye söylemişti. Bu hanım, Turoff'un daha önce haberinin olmadığı bir olayı kendisine nakletmesi karşısında şaşır-mış, gelen kişinin ölen ağabeyi olduğunu hemen anlamıştı. Ve cevap olarak "Zincirinin kopuk olduğu için takmadığını" söylemişti. Bunun üzerine ağabeyi o zinciri onarıp takmasını istemişti kendinden. Nadiye hanım o gün Turoff'un yaptığı operasyondan inanılmaz derecede rahatlamış olarak çıkmış ve o andan itibaren bütün ağrılarından kurtulmuştu. Bu olay bizde, Stephen Turoff hakkında çok olumlu bir izlenim oluşmasına neden olmuştu.

Geçen sene Türkiye'ye geldiğinde ise bel fıtığından dolayı senelerdir ıstırap çeken ve yürümesi gittikçe zor bir hal alan başka bir arkadaşımız ise Stephen Turoff'un fıtıklarını tek tek ameliyat etmesinin ardından bu sorundan tümüyle kurtulmuş, üstelik bir ay sonra çektiği Emar görüntüsünde fıtıklarından eser kalmadığı doktoruyla da kanıtlanmıştı.

İşte bu düşünce ve izlenimlerle, 2 Nisan 2011 günü pek çok arkadaşımızla birlikte Bilgi Paylaşım Merkezinin yolunu tuttuğumuzda

neler yaşayacağımızı tahmin etmemize rağmen, gerçek deneyimin bambaşka bir şey olacağını hissedebiliyorduk.

Stephen Turoff, tamamı turuncu renkten oluşan bir giysi giymiş, başına da bir bandana takmıştı. Upuzun bir boyu vardı. Seansın yapılacağı salondan, hoş bir müzik sesiyle birlikte mistik çağrışımlar yaptıran tütsü kokusu geliyordu.

Salonda dört adet muayene masası duruyordu. Bu da her seferinde dört kişinin içeriye alınacağını işaret ediyordu. Turoff'un yaptığı şifaları ve psişik operasyonları yakından izleme fırsatını da bu nedenle elde edebilecek idik.

Çok kısa bir zaman sonra, sıra bize geldiğinde Turoff'un el çabukluğuyla işini bitirdiğine, bazılarımızın ağzına, gözüne şifalı bir su döktüğüne, kimimize psişik operasyon yaparken, kimimize yalnızca elleriyle şifa verdiğine tanık olduk. Seansın en heyecanlı bölümü elbet ki Turoff'un küçük bir parça havlu üzerine yaydığı bistüri, makas ve çeşitli aletlerle kansız ameliyat yapmasını izlemektir. Ellerini son derece seri hareketlerle kullanıyor, gereken bölgeye giriyor ve içeriden çıkardığı şeyi (kitle veya başka bir şey) yanında duran çöp kutusuna atıyordu. Sonra da bir parça suyla ameliyat bölgesini sıvazlıyor ve

bize kalkmamızı söylüyordu. Kişi ilk başta hafif bir sızı duyuyor ancak bu hemen geçiyordu. Kiminde operasyonun izi kırmızı bir çizik ve kabarık kırmızı dikiş izleri olarak görülebiliyordu. (Kimileri bu izlerin birkaç gün geçtikten sonra tümüyle yok olduğunu, kimileri ise ameliyat yerlerinin bir hafta boyunca ağrıdığını söyleyerek, bedenlerinde bir ağırlık, yorgunluk hissettiklerini veya başlarının ağrıdığını bildirdiler daha sonra)

Operasyondan sonra görüştüğümüz kişilerin çoğu büyük bir şaşkınlıkla şifa bulduklarını ve dertlerinden kurtulduklarını söylediler. Kimiyse arzu ettiği biçimde şifa bulamadığını belirtti. Ancak kendilerine bu tarz şifaların ve operasyonların etkilerinin birkaç ay içinde ortaya çıkacağı söylenince biraz sabredip, neticeyi görmeyi bekleyeceklerini söylediler.

Turoff, kendisiyle yaptığımız röportajda da söylediği gibi, esas şifa verenin Tanrı'nın kendisi olduğunu ve iyileşmesine izin verilenlerin iyileştiğini, bu nedenle kendisinin yalnızca bir aracı olduğunu yineliyor. Bu nedenle, kimin gerçekten iyileşip, kimin iyileşmeyeceğini yalnızca Tanrının kendisi bilebilirdi. Kişi şifa almayı yeniden deneyebilirdi ve üstelik bunu istediği sıklıkta da yapabilir ve belki de beklediği şifaya O'nun izniyle daha sonraki bir seferde kavuşabilirdi.

Aynı gün Stephen Turoff'tan dergimize bir röportaj vermesini rica ettiğimizde, dileğimizi geri çevirmedi ve bize zaman ayırdı. Emine Kayserilioğlu'nun çevirmenliğinde, Nihal Gürsoy'un soruları sorduğu, Şule Kayserilioğlu ve Nelda Bayraktar'ın da katılımlarıyla minik

bir röportaj yaptık onunla. Aşağıda bu röportajı okuyacaksınız.

Stephen Turoff'a, bize bu ilginç deneyimi yaşatmış olmasından dolayı teşekkür ediyor, onun aracılığıyla gelen bu şifanın tüm insanlar için hayırlı olmasını diliyoruz.

“Kendimi bildim bileli Tanrı'ya karşı yoğun bir sevgi ve aşk hissettim. 20'li yaşlarımda bu işe başladım. Ondan önce de bolca meditasyon yapıyordum.”

“Ben tam bir eylem gerçekleştirmiyorum. Bunu yapan ve gerçekleştiren Allah'tır. Yapılan şeyin meyvesi Allah tarafından gelir, ben eylemin yalnızca tanığı ya da şahidiyimdir.”

Nihal Gürsoy: Bizler şifaya inanıyoruz, siz bu şifayı hangi yolla gerçekleştiriyorsunuz? Hangi metodlarla şifayı sağlıyorsunuz?

Stephen Turoff: Binlerce kitapta ve dergide bu konuyla ilgili bilgiler yazılmış ve söylenmiştir. Hep aynı şekilde söylenmiştir, bunu sizler de biliyorsunuz. Söylenecek yeni bir şey yok bu nedenle. Ancak ben size konu hakkında bir röportaj (interview) değil, içsel bir görüş, içten gelen bir içerik (innerview) sunacağım.

NG: Bunu açıklayabilir misiniz?

Emine Kayserilioğlu: "Bu, geleneksel şekilde soru sormak ve cevabını almak gibi değil. Bunu daha derine inen bir iletişim olarak görebilirsiniz" demek istiyor.

NG: Kendisi İngiltere'deki evinde ilk önceleri şifalar yapmış, daha sonra bir merkez açmak istemiş ama sanırım evi yanmış, derken kendisine bir merkez açmış, şu anda şifalarına orada mı devam ediyor? Evinin yanmasını neye bağlıyor acaba?

Stephen Turoff: Evet 5-6 yıl önce merkezi taşıdım. Bir aşram (ruhsal çalışmaların ve törenlerin yapıldığı yer) açtım.

NG: Yani Tanrı'nın kendisinden böyle bir merkez açmasını istediğine mi inanıyor?

Stephen Turoff: Hayır, ben zaten 40 yıldır şifa veriyorum.

NG: Peki nasıl başlamış, kendisinde böyle bir şeyin geliştiğini nasıl hissetmiş?

Stephen Turoff: Sanırım ben çok küçükken başladı.

NG: Ama ilk nasıl hissetmiş?

Stephen Turoff: Kendimi bildim bileli Tanrı'ya karşı yoğun bir sevgi ve aşk hissettim. 20'li yaşlarımda bu işe başladım. Ondan önce de bolca meditasyon yapıyordum.

NG: Ama o küçük yaşlarda başladım dediği zamanlarda da şifa veriyor muydu acaba? Şifa yeteneğinin o zamanlar farkında mıydı, yoksa ilk kez 20'li yaşlarda mı vermeye başladı?

Stephen Turoff: İçimden emindim ve biliyordum böyle bir yeteneğimin olduğuna ama esas 20 yaşındayken başladım şifa vermeye.

NG: Peki ilk şifasını nasıl vermiş acaba?

Stephen Turoff: Bir köpeğe şifa vermiştim.

NG: Kendi köpeği miymiş?

Stephen Turoff: Hayır, bir arkadaşımın köpeği idi.

NG: Ooo!, Çok enteresan. Şifa verirken başka varlıklardan ve meleklerden de yardım alıyor mu acaba? Yoksa direkt Tanrı'dan mı alıyor?

Stephen Turoff: Önce size felsefemi anlatmaya çalışayım. Ben tam bir eylem gerçekleştiriyorum. Bunu yapan ve gerçekleştiren Allah'tır. Yapılan şeyin meyvesi Allah tarafından gelir, ben eylemin yalnızca tanığı ya da şahidiyimdir.

NG: Yani yalnızca aracı olduğunu söylüyor. Peki şifanın gelip gelmediğini hissediyor mu hasta üzerinde?

Stephen Turoff: O an benim odaklandığım sadece Yüce Tanrı olduğu için ben başka bir şey hissetmiyorum. Yapılan eylem ben müdahale etmiyorum.

NG: Gelen kişinin rahatsızlığını, hastalığını söyleyip söylememesi onun açısından her hangi bir önem teşkil ediyor mu? Kendisi görüp fark edebiliyor mu? Yoksa hastanın yönlendirmesine ihtiyacı oluyor mu?

Stephen Turoff: Hayır fark etmiyor. Hastanın bu işe inanıp inanmaması da önemli değildir. Tanrı hakikatin kendisidir.

NG: Hastanın rahatsızlığının nerede olduğunu söyleyip söylememesi önemli mi peki? Bu soru tam cevaplanamadı sanırım.

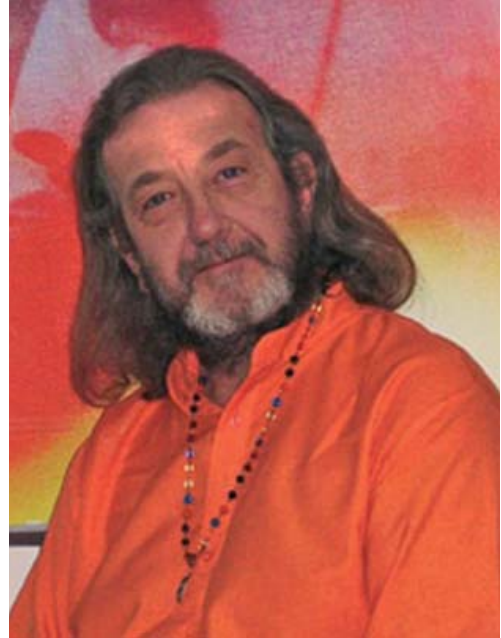
Stephen Turoff: Bazıları bunu söyleyerek bir nevi rahatlıyor. Bazıları da söylemelerine gerek kalmadan şifayı alıyorlar. Yani hiç fark etmiyor. Bana istedikleri bir şey için değil, ihtiyaçları olan şey için geliyorlar çünkü.

NG: Zaten biz inanan kişiler olarak, bunun böyle olduğunu biliyoruz. Ayrıca kendisine teşekkür ediyoruz bu konuda. Neden turuncu renk giyiyor, hep böyle turuncu mu giyiyor?

Stephen Turoff: Enerji rengi olduğu için.

NG: Bugün bu enerjiye ihtiyaç duyduğu için mi? Bu nedenle olabilir mi?

Stephen Turoff: Ben iki renk kullanırım. Turuncu ve pembe.

Şule Kayserilioglu: Konuşmalarında da beyaz giyiyor.

Stephen Turoff: Genelde giydiğim beyaz renk bile pembeye dönüştüğü için, pembe giymeye başladım.

NG: Beyazları pembeye dönüştüyor, ilginç. Peki Tanrıyı nasıl bir güç olarak hayal ediyor? Tanrı imajinasyonu ve bağlantısı nasıl?

Stephen Turoff: Şu an O'nunla konuşuyorum zaten.

NG: Evli misiniz?

Stephen Turoff: Neden evlenmek istersiniz? Çünkü sizi sevecek birisinin aşkına yani sevgiye ihtiyaç duyarsınız. Yani sizin ihtiyaçlarınızı karşılayacak bir sevgiliye ihtiyaç duyarsınız. Ama sevgililerin çoğu daha çok ne istediğinizi karşılamaya çalışırlar, neye ihtiyacınız olduğunu değil. Yüce Tanrı ise size gerçekten ihtiyacınız olan şeyleri verir.

NG: Bizde şifa yeteneği yok ama biz de Tanrı'yı çok seviyoruz.

Stephen Turoff: Ben şifacı değilim. Şifacı olan Tanrı'dır.

NG: Bir kişi istediği sıklıkta şifa alabilir mi?

Stephen Turoff: Tanrıya sınırlama veya kısıtlama getirebilir misiniz ki? Bu sınırsız bir şeydir.

NG: Yani kişi istediği sayıda şifa alabilir mi demek istiyor?

Stephen Turoff: İsteddiği kadar şifa alabilir.

ŞK: Bir de ben bir şey sormak istiyorum. Evvelki hayatlarını biliyor. Sanırım önceki hayatında Slovenya'da yaşamış. Orada bir kilisenin gün ışığına çıkmasına yardımcı olmuş gördüğü vizyonlarla. Sanırım oraya da gidip şifa veriyormuş. Bunlardan bahis edebilir mi? Orada da bir kliniği var sanırım. Çünkü evvelki hayatıyla bir bağlantısı varmış buranın.

Stephen Turoff: Evet orada bir merkezimiz var. Konferanslar veriyorum. Yoga ve meditasyon öğretiyorum. Çok güçlü bir yoga tekniği öğretiyorum. Geçmiş hayatım çok ilginçti. Slovenya'ya ilk kez gittiğimde orada daha önce yaşamış olduğumu derinden hissettim. Genel anlamda geçmiş hayatlar eskide kaldıkları için pek de bir anlam ifade etmezler benim için. Ancak bu çok güçlüydü. Burada bir evde değil de bir mağarada, aslında bir kilise olan mağarada yaşadığımı hissettim. Sonunda benim anlattığım mağara bulundu orada. Meğerse bir hikaye anlatılmış, o mağarada Tanrıyı arayan bir çocuğun yaşamış olduğu söylenirmiş. Bu mağarada iki sene yaşayan çocuğa sonunda Tanrı, dışarıya çık ve insanları iyileştirmeye başla demiş. Çocuk mağaradan dışarıya çıktığında karşısına çıkan ilk şey

bir yılan olmuş. Üzerine hemen haç işareti çizmiş ve yılan ölmüş. Ona Aziz Sub Serb demişler. Bunu Internet üzerinden de araştırabilirsiniz. Bir keresinde bir seansta elimde bir kitap vardı. Aniden kitap kayboldu ve yerinde bir alev belirdi, alev ise bir kobra şeklini aldı. Orada Shiva enerjisi aldım. Aynı seansta elimden bal akmaya başladı. Ayrıca orada duran su gül suyuna dönüştü. O mağarada 1800 yıl önce yaşamışım.

NG: Şifa verirken sanki boyu uzuyor diye yorumlar alıyor mu hiç?

Stephen Turoff: Bunu tam bilemiyorum. Bazen öyle olduğunu söylüyorlar. Bakın burada (Duvarda asılı olan fotoğraflarını gösteriyor) şifa verirken kayboluyorum. Bakın buradaki fotoğrafta ben İlyas peygamberin formuna giriyorum. Bu benim bedenim ama yüzüm değil.

NG: Evet gerçekten doğru. Benzemiyor. Kaç kişi şifalandım diye ona geri bildirimde bulunmuş acaba, Bu konuda bir bilgisi var mı?

Stephen Turoff: Bir milyon kişiden fazla.

ŞK: Son olarak bir şey sormak istiyorum. Türkiye için bir imajı, vizyonu veya söyleyecek bir şeyi var mı?

Stephen Turoff: (Az önceki soruyla alakalı olarak) Demek ki insanlar şifa buluyorlar. Allah sizin almanız gereken şeyleri yollar.

NG: 2012 yılı ve Türkiye ile ilgili bir görüşü veya bir vizyonu var mı?

Stephen Turoff: Lütfen biraz oturup bekleyebilir misiniz? Bu hastaya bakmam gerekiyor.

(Tam bu sırada bir ambulansın getirdiği kanser hastası olan bir bey salona alındı. Turoff bu kişiyle epeyce ilgilendi. Onunla işi bittikten sonra bizimle olan röportajına devam etmek istediğini söyledi.)

Güneş, ay, yıldızlar ve varedilen her şey dışıdır. Ama sürücü Tanrı'dır. Bir arabanız vardır, bir gün onu değiştirmek istersiniz, şansınız varsa yeni bir araba alırsınız. Araba değiştiği halde sürücüsü yine sizsinizdir. Araba kutsal anadır. Ama sürücüsü daima Tanrıdır. Gerçek budur. Eğer zihniniz ve ruhunuz sadece Tanrı'ya odaklanmışsa, başka neye ihtiyaç duyarsınız ki!

Allah'tan daha önemli bir şey var mıdır? O halde Türkiye için neden bu kadar merak ediyorsunuz ki? Sadece ego'lar yakını ve ıstırap çekerler.

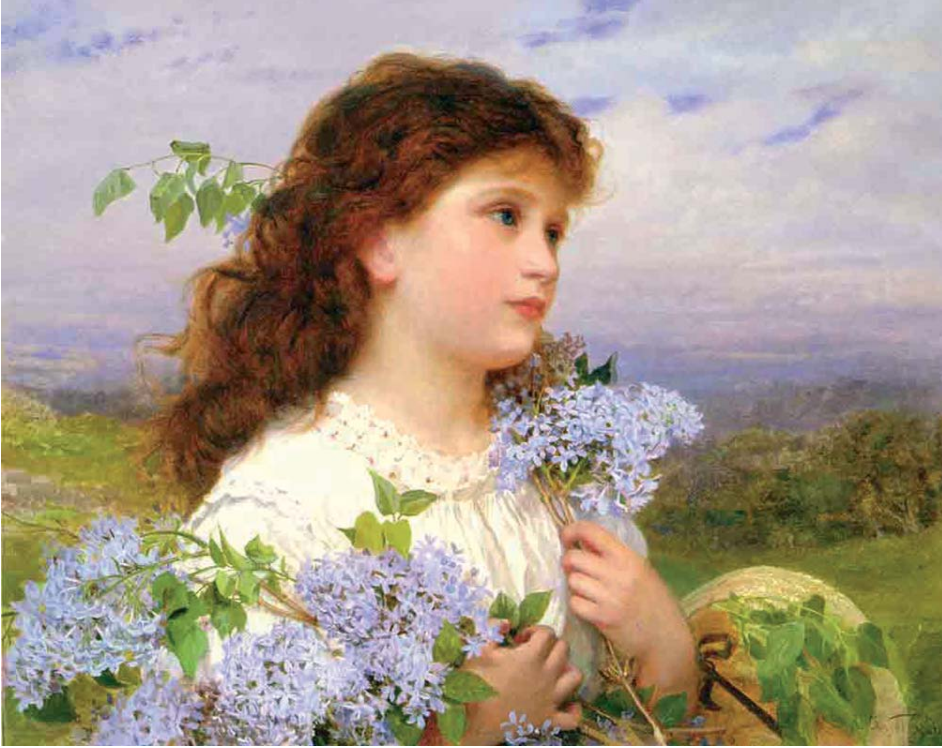
NG: 2012 için Türkiye'nin de bir katkısı olacak mı anlamında sormuş-tum ben o soruyu.

Stephen Turoff: Türkiye'nin binlerce yıldan beri dünya üzerinde önemli bir etkisi oldu. Allah bir şeyin durmasını istiyorsa onu zaten durdurur. Bedeniniz gelir ve gider ama Türkiye baki kalır.

NG: Çok teşekkür ederiz.

Sevgili Tengrim

Nadide Kılıç

Bugüne kadar... belki milyon kere milyon kez dillendirdim dileklerimi... Hattâ tek dileğimi... düşlerimde süsleyerek arz ettim... Veya düşlerimin tek süsü oldu, o onmaz dileğim. Hiç bıkmadım biliyorsunuz, hiç usanmadım... bazı akşamlar dilim şişinceye, göz kapaklarım kurşun gibi ağırlaşınca kadar diledim, istedim sizden.

Bir şeyi beklemek, istemek... istemek... olup olmayacağı hakkında hiçbir

ipucu olmadan istemeyi sürdürmek, garipleştirmişti beni... çocukluğumdan beri tuhaf bir alışkanlık oluşturmuştum. Nerede bulunursam bulunayım hiç fark etmiyordu... İçime dalıp düşlerime devam ediyordum. Düşüncelerimde bir düşünüm vardı. Tengrim, benim için çok zor, sizin içinse çok kolay bir dilekti bu: Zenginlik! Diğer insanların doğduklarından beri bedenlerinde yaşadıkları türden, gücün, fiziksel özgürlüğün, kendiliğinden zindeliğin tümünü temsil

Resim: Agasse Jacques Laurent

eden zenginlik. Bütün diğer insanlar gibi zengin doğmayı beceremesem de bunu sizden istemeyi dilemeyi düşlemeyi seviyordum. Bu düşte anne ve babama: "Bu halinize şükredin. Ne büyük bir şeyi atlatmışsınız. Kızınız yürüyor. Haline şükredin" diyen doktorlar yoktu.

O zamanlar, "şükretmek" fiilinin çok çarpık, kadûk bir etkisi oluşmuştu bende. Şükretmek: "Başlamadan bitti, çare yok, çare yoksa düş de yok, istek, arzu yok, ya da hayatta senin için her şey sadece şükretmek, neşe yok" gibi kavramlara eş bir anlam taşıyordu. Oysa ki etrafımda insanlar öyle yaşıyorlardı ki onlara şükretmek farz değildi. Hattâ doğuştan çok zengin doğduklarından bile habersizdiler.

Bu kendime dalışlarda hep sizin dünya için bize sunduğunuz iki nimeti öyle olağanüstü bulurdum ki! Gündüz bize her şey için pasparlak gülen Güneşiniz, geceye yol veren yine parlak Ay'ınız vardı Tengrim. İşte bu olağanüstü güzellikleriniz de biz insanların düşlerine (ya da benim düşlerime) yol verip destek oldular. Ulaşılmayana giden yolu bir yoldaş gibi pasparlak ışıttılar.

Yaz akşamları gittiğimiz açık hava sinemasını ne çok severdim... Herkes pür dikkat filmi seyredirken gökyüzünden kayan yıldızları gözlemlerdim. Mutlaka bir iki kayan yıldız gözüme çarpardı. Hemen dilekte bulunurdum: "Ben de zengin olamaz mıyım bir gün" diye size niyaz ederdim. Hâlâ kayan

yıldızları gökyüzünde yakalamak bana ziyadesiyle mutluluk ve sevinç verir. Sizin sevginizin sıcaklığında huzuru yaşarım.

Zaman geçti. Siz sesimi duydunuz. Karşıma birini çıkarttınız. Bir yıldız gibi yaşamıma kaymıştı. İlk defa, bir doktor bana şükret deyip, kesip atmamıştı. "Sabretmelisin, zoru başarmak için ne lâzımsa yapmalısın. Bunu birlikte yapacağız. Kanaatkârlık yok" demişti bana. Sevgili büyüğüm Dr. Refet Kayserilioğlu'nun verdiği hipnoz tedavisi ve telkinleriyle ruhen güçlenmiş, ağılık çalışmalarına başlamıştım. Kaslarımın güçlenmesi benim hayatıma yavaş yavaş konforu getiriyordu. En azından tepsiyle çay götürebiliyordum. Bir takım işleri yapabiliyordum. Bir yere giderken on dakikada elbisemi giyerken, yirmi beş dakikam kolyemin kopçasını iki elimle takmakta harcıyordum. Ne yapayım bu zordu ama yirmi altıncı dakikada: "İşte başardın, mühim olan bu!" diye kendimi kutlamak güzeldi. Daha güzeli gün be gün kendime fiziksel olarak da güvenim artıyordu. Bütün bu çalışmalara rağmen tam iyileşme olamayacak diye düşünmeye başlamıştım.

Artık biliyordum. Belli ki bu hâl geçmiş enkarnasyonlarımdan kalma bir damga niteliği taşıyordu. İşin bu boyutunda gerçekten tevekkülle kabulleniş ve gerçek anlamda şükür içindeydim. Siz şahitsiniz Tengrim, ben hiç isyan etmedim. Ancak hep istedim, istedim, yılmadan, bıkmadan...

Bir gün 2 Nisan 2011 sabahı yine diledim niyaz ettim size: "Yaratanım temiz bir zihin, temiz bir ruh ve sağlıklı bir bedeni dünyada bırakıp gitmek istiyorum" dedim. Ve bir arkadaşım beni aradı ve bana bir şifacıdan bahis etti. Çok kısa süreli İstanbul'da olduğundan "Gitmek ister misin?" diye sordu. "Evet, isterim, hem de çok isterim" dedim ona. Çok iyi olacaktı. Tam da Kelth Sherwood'un "Ruhsal Şifa Teknikleri" kitabını okurken, dünyaca ünlü bir şifa konferansı dinlemek müthiş olurdu diye düşündüm. Kısa süre içinde hazırlanıp gittim. Başka bir arkadaşım ile buluştuk. Orada öğrendim ki bir konferans değilmiş, şifa vermek üzere gelmiş. "Ben niçin gidiyorum ki?" dedim, "Benim bir rahatsızlığım yok." Arkadaşım "Nadide, sağ tarafındaki rahatsızlık değil mi?" deyince, hatırladım. Evet benim böyle bir durumum var. Artık uzunca yıllar o benim özel durumum sadece.

Salondaki insanlarda müthiş heyecan, umut vardı. Güleç yüzlü Dina ve Barbara'nın ise bize sevgiyle yaklaşımı içinde bekledik, 35 numara benimdi. Sıram geldiğinde şifa verilen salona girdim. Aman Tengrim, uzun kıyafetli biri arkası dönük Taksim'e bakıyordu. Müthiş etkilenmişim sanki iki metre boyundaydım. Sarışın biriydi. Bana sıra geldiğinde tercüman İngilizce meramımı ilettiler. Gözlerimi kapamıştım. Alfa Teta dalga boyutuna geçmek istemişim. Gökmavisi gibi boğazın suları gibi gözleri vardı. Yandaki hanıma giderken görmüştüm. Etkileyici bir sesi vardı...

Sağ şakağıma bir su dökmüştü. Aklıma büyük annemle büyük babamın Mer-yem Ana'dan getirdikleri şifalı su geldi. Yine size niyaz ettim, yine istedim. Bütünün hayrına ve benim hayrına iyilikler diledim. Su ile ıslanan şakağıma ovduktan sonra sanki elini büküp, ikinci ve üçüncü parmaklarıyla aynı yere vurdu... vurdu daha sonra boğazımdan göğüs kafesime ve diyaframıma kadar iki eliyle paslayarak indi. Ellerinden sıcak bir tesir bütün vücuduma yayılıyordu. Diyaframıma inince, karnıma kadar gittikçe acıtan bir şiddetle bastırdı. Sanki zor bir doğumun öncesindeki bir operasyona daha çok benziyordu. Canım acımadı, ama sanki Dünya'ya yeni doğmuşum veya ciğerlerime ilk defa oksijen almışım gibi tertemiz bir havanın içime dolduğunu hissettim. Müthiş bir ferahlık, hafiflik içindeydim. Hayatımda ilk kez oksijenin o hafifletici ferahlatıcı tadını iliklerimde hissettim. Hâlâ aynı hâl içinde ciğerlerimi doldurana kadar nefes alıyorum.

Stephan Turoff'a, onu gönderdiğiniz için size Tengrim, hamdettim. Beni gönderen o gönlü güzel arkadaşına, herkese, her şeye dua ettim, şükrettim. Tengrim, Stephen'ın ellerini düşündüm. Onunla çalışan görünmez ellere, bu ellerle Dünya'ya şifasını gönderene şükrettim, hamdettim.

Yüce Tengrim, siz izin vermezseniz bir tüy bile yerinden havalanmaz, bir can canla buluşmaz, Dünya'daki şifa taşıyıcıları sizden geleni elleriyle akıtmaz.

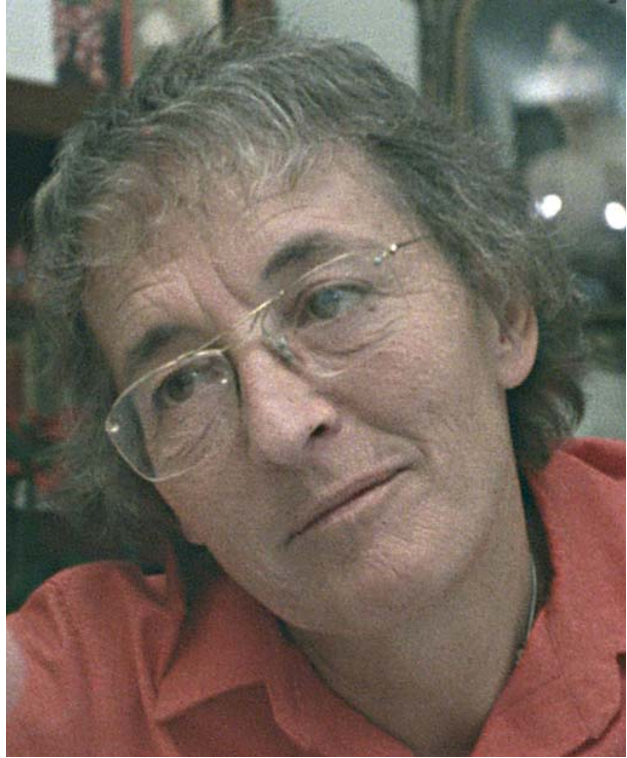
Ölüme Adanmış Bir Yaşam - 3
Dr. Elisabeth Kübler-Ross

Ölüm Olayından Ölüm Ötesine

Çeviren ve Derleyen: Zuhall Voigt

Ölmek fenomenini ve ölümcül hastaların bedensel ve psikolojik durumunu araştırıp vardığı bilimsel sonuçları ortaya koyarak, ölüme mahkum hastaların dünya çapında insanca muamele görmesini ve Palyatif (acıları hafifletici) tıbbın tüm dünyada uygulanmasını sağlayan kadın

Geçen sayılarımızda Amerikalı Dr. Elisabeth Kübler Ross'un yaşamını, İsviçre'deki çocukluk, gençlik ve tahsil yıllarından başlayarak, ABD'deki ilk doktorluk deneyimleri, sonraki ölüme mahkum hastalarla ilgili araştırmaları ve sonuçta onu dünyaca meşhur eden ilk kitabı "On Death and Dying" in ortaya çıkışına kadar takip etmiştik.

Günlerini, haftalarını, aylarını ölmekte olan çeşitli yaşlardaki insanların başında durup, onlarla konuşmakla ve onların insanca ölmeleri için savaş vermekle geçiren Elisabeth, yavaş yavaş,

ölümün eşiğini geçtikten sonra arkalarında cansız bir beden bırakan bu insanların hayatîyetinin, kişiliğinin, anılarının, kısacası onları o insanlar yapan özelliklerin, ölümden sonra ne olduğunu, nereye gittiğini sorgulamaya başlar. Düşünen ve hisseden bir insan olarak, ölümden sonra geride kalan bedeninin, o insanın tamamı olabileceğine ihtimal verememekte; ölümlle insanın yok olmadığı, bir şekilde değişikliğe uğrayarak, bir yerlerde var olmaya devam ettiği, aklına daha yakın gelmektedir.

HER İKİ DÜNYADAN MESAJ VEREN KADIN

Sorduğu bu sorulara ilk cevap, Schwarzt isimli bir kadın şeklinde karşısına çıkar. Bayan Schwarzt, Elisabeth'e, o zamana kadar henüz karşılaşp açmadığı birçok kapının anahtarını verecek ve onun yepyeni yollarda ilerlemeye başlamasına sebep olacaktır. Bayan Schwarzt, ağır hasta olduğu ve defalarca yoğun bakımda kaldığı ve herkes onun öleceğini düşündüğü halde, her seferinde ölümün eşiğinden dönmüştür. Elisabeth onunla konuşunca, bir türlü ölememesinin sebebini anlar. Bayan Schwarzt'ın eşi şizofrendir ve her kriz geçirdiğinde henüz onyediyi yaşında olan biricik oğullarına şiddet uygulamaktadır. Bayan Schwarzt, kendisi oğlu reşit olmadan öldüğü takdirde, babasının elinde kalacak oğlu için endişe etmekte ve bu durum onu hayatta tutmaktadır. Elisabeth ona, sağlıklı başka bir

akrabasını oğluna vasi tayin ettirmesi konusunda yardım eder. Bu çözümden sonra rahatlayan Bayan Schwarzt, aradan bir zaman geçtikten sonra tekrar kendisine müracaat eder ve tekrar seminere katılmak istediğini bildirir. Çünkü bu arada, yeni bir krizle tekrar yoğun bakıma alınmıştır ve bu kriz esnasında yaşadıkları herkesi hayrette bırakacak niteliktedir. Bayan Schwarzt, Elisabeth'e ve seminere katılanlara, yoğun bakımda iken nasıl bedenini terkederek yükseldiğini, bedenine uygulanan yaşama döndürme çabalarını bulunduğu noktadan nasıl seyrettiğini nakleder. Artık oğlu emniyette olduğu için öte aleme gitmekten çekinmemekte olduğundan, doktorlara uğraşmalarını anlatmaya çalışmıştır ama onu kimse duymaz. Ama o odadakilerin konuşmalarını, hattâ onu yaşama döndürmekten ümit kesen doktorlardan birinin anlattığı fıkraları bile aynen duymuştur. Üç buçuk saat ölü kaldıktan sonra, cesedini almaya gelen hemşire birden onun yaşadığını farkeder. Bayan Schwarzt'ın anlattığı bu olay aslında, o zamanlarda henüz hiç kimse tarafından araştırılıp tanıtılmamış olan tipik bir "Ölüm Ötesi Deneyimi" olayıdır. Elisabeth bu olayla, o zamana kadar kesif bir şekilde ilgilendiği "ölüm" fenomeni ve "ölmek" fiilinin arkasında, daha araştırılması gereken başka gerçekler olduğunun bilincine varır.

Ölüm Ötesi Deneyimi yaşamış başka insanlar olup olmadığını anlamak üzere harekete geçer ve o zaman ne kadar çok insanın bu olayı yaşamış olduğunu

ama anlattıklarına inanılmamasından ve alay edilmekten çekindiği için kim-selere bundan bahsedememiş olduğunu farkeder. Üniversitedeki ölümcül hasta-larla yaptığı seminerleri birlikte idare ettiği Rahip Gaines ile birlikte, ölüm ötesi deney yaşamış başka insanları bulmaya karar verirler. Böyle şeyler yaşamış insanlarla görüşmeye ve onların deneyimlerini protokol halinde yazıp toplamaya çalışırlar.

Ama bu arada, birlikte çalıştıkları hastanede kendilerine zorluk çıkarıl-maya devam edilmektedir. Neticede her ikisi için de bu hastaneden ayrılmanın kaçınılmaz olduğu iyice ortaya çıkar. Önce Rahip Gaines ayrılır hastaneden ve tek başına kalan Elisabeth, böyle devam edemeyeceğini, artık "ölüm" konulu seminerlere bir son vermeyi düşünür.

İşte tam bu sırada yaşamının, müspet ilimin kanunlarıyla izah edilemeyecek ilk mistik olayı başına gelir.

Seminerlere artık devam etmeyeceği-ni Rahip Gaines'in yerine geçen ve pek de anlaşılamadığı yeni hastane rahibine bildireceği anda, karşısına yine Bayan Schwarzt çıkar ve onunla görüşmek istediğini söyler. Ancak bu sefer Bayan Schwarzt'ı Elisabeth'den başka kimse görmemekte ve işitmemektedir. Çünkü Bayan Schwarzt herkesin bildiği gibi on ay kadar önce ölmüştür.

YÜRÜNECEK YENİ YOLLAR

Elisabeth büyük şaşkınlık içinde Bayan Schwarzt'ın ona söylediklerini dinler. Bayan Schwarzt iki sebepten geri döndüğünü ifade eder ve önce ona ve Rahip Gaines'e yaptıkları için teşekkür eder. İkinci olarak da, seminerlere son vermemesini rica eder ve şöyle devam eder: "Biz size yardım ede-ceğiz." Elisabeth yaşadıklarının gerçek olup olmadığını sürekli kendisine sorar, yoksa bir çeşit hayal mi görmektedir. Bir bilim insanının titizliğiyle bir delil görmek ister ve Schwarzt'a, Rahip Gaines'e verilmek üzere teşekkürünü ifade eden bir pusula yazmasını söyler. Schwarzt bunu yapar ve o kaybolduk-tan sonra, üzerinde teşekkürün yazılı olduğu pusula kalır arkasında. Ama Elisabeth bu deneyiminden anladık-larını şu kelimelerle ifade eder: "Neden şüphe ediyoruz? Neden delil istiyoruz? Mistik deneyimlere, onları yaşamaya hazır olmadığımız sürece inanamayız ki zaten."

Elisabeth Kübler-Ross bu tespitiyle, mistik ve spiritüel deneyimlerin ancak onları yaşamaya hazır durumda olanlar tarafından yaşandığını, onları yaşayan-ların ise, şüphe etmek için bir sebepleri kalmamış olacağını ve bu yolun tama-men kişisel bir yol olup başkalarına aktarılamadığını ne güzel ifade etmiştir.

Bu karşılaşmadan sonra Elisabeth, kendisine yol gösteren elin şimdi başka bir yönü işaret etmekte olduğunu anlamıştır. "Yeni bir platforma adım

atıyorduk artık. Bu ana kadar "ölüm"ü belirlemeye çalışmıştık ama şimdi onun da ötesine bakmaya başlıyorduk. Yeni bir görev almıştım üzerime ve Bayan Schwarzt'a bu görevi yerine getirmek için söz vermiştim."

ÖLÜM ÖTESİ DENEYLERİ

Elisabeth, Rahip Gaines ile birlikte 1970'li senelerin başlarında, takriben 20.000 kişi ile konuşur ve onların ölüm ötesi deneylerini toplar. Bu görüşmelerden elde ettiği sonuçlara göre, ölüm ötesi deney yaşayanlar özetle şu safhalardan geçmektedirler:

1- Her hangi bir sebepten, trafik kazası veya hastalık veya intihar, ölme durumuna gelmiş birisi, ilk iş olarak

bedenini terk eder ve süptil bir bedende hareket etmeye başlar. Ama çevresinde olan her şeyi görür, işitir, örneğin doktorların, yakınlarının veya öldüğü anda çevrede bulunanların söylediklerini duyar.

2- Kişi içinde bulunduğu durumda düşündüğü her yere gidebilir, kendisini birden dünyanın başka bir yerinde bulunan bir yakınının yanında bulabilir.

3- Kendisine yol gösteren rehber varlığı ile bir tünelden geçerler. Bu safhayı, bir köprüyü geçmek, büyük bir kapıdan girmek şeklinde anlatanlar da vardır. Bunun sonunda çok parlak bir ışık kişiyi beklemektedir. Kişi hep ait olduğu yere geri gelmiş olduğu hissini duyar ve koşulsuz büyük bir sevginin içinde bulur kendisini. Bu ışık bazıları için Hz. İsa veya Budha olabilir.

4- Kişi kendisinin her şeyi kaplayan bilginin kaynağında bulunduğu hisseder. Geçmiş yaşamını bütün ayrıntıları ile görür ve bütün bunların başkaları üzerindeki etkilerini de anlar. Bu safhada kişi aslında kendisine verilmiş bu son dünya yaşamını nasıl kullanmış olduğunu bütün çıplaklığı ile görür.

Elisabeth'in tespit etmiş olduğu bu safhaları, sonradan aynı konu üzerinde araştırmış bütün bilim adamları onaylamışlardır. Hangi millettten, hangi dinden, hangi ırktan, dünyanın neresinden olursa olsun, ölüm ötesi deneyimlerinin aşağı yukarı aynı özellikleri gösterdiği herkesçe kabul edilmektedir.

Bu arada bir çocuk hastanesinde çalışmaya başlayan Elisabeth, bu sefer de ölüme mahkûm çocuklarla ilgilenir, onların ruhsal durumlarını, ihtiyaçlarını, isteklerini tespit etmeye başlar. Yeni deneyimleri, yeni kitaplarına konu olur.

Bunun yanı sıra, konuyu daha geniş bir kitleye yaymak maksadıyla, herkese açık Atölye çalışmaları düzenlemeye başlamıştır. Bunun için dünyanın her yanından davet alır, yaşamı uçaklarda, seyahatlerde geçmeye başlamıştır. Bu durum ailesi içinde gerginliklere yol açar. Sık sık ailesinden uzakta vakit geçirmesi yanında, eşi özellikle, Elisabeth'in ölümden sonraki yaşam konusundaki merakına ve araştırmalarına şüphe ile bakmaktadır.

AÇILAN KAPILAR GÖRÜLEN YENİ DÜNYALAR

Spiritüel karşılaşmalar konusunda da çok ilginç olaylar yaşamaya devam eder. Bir seyahat esnasında, Virginia'da karşılaştığı bir kadın, onu evine davet eder ve Elisabeth bu evin bahçesinde, bu kadının polaroid foto makinesiyle çektiği fotoğraflarda, Elf (peri) adı verilen doğa varlıklarının da yer aldığını hayretle görür. Merakı uyandığından, kendi kamerasıyla yeni bir fotoğraf çeker ve içinden bu fotoğrafta kendi rehber varlığını görmek istediğini söyler. Daha sonra bu filmler yıkan-
dığında, Elisabeth büyük bir sevinç ve hayretle, uzun boylu iri yapılı bir Kızılderili'nin, doğrudan objektife

bakan fotoğrafıyla karşılaşır. Kızılderili ırkına duyduğu yakınlık şimdi başka bir boyut kazanmaktadır. Ne yazık ki, hayatı boyunca sakladığı bu fotoğraflar, daha sonraki bir zamanda, evinin kundaklanmasıyla meydana gelen bir yangında yok olacaktır.

Bu noktaya geldiğinde, Elisabeth'e artık ölümden sonrası hakkında o zamana kadar bildikleri yetmez. Daha fazlasını öğrenmeye ihtiyacı vardır. Arayışları sonucunda bir medyumla karşılaşır. Jay B. adlı medyum Elisabeth'i Escondido'daki evine çağırır. Jay B. karısıyla birlikte "Church of Divinity" adlı bir organizasyon kurmuştur ve yüz kadar insan sürekli orada toplanmaktadır. Kendisi mükemmel bir ektoplazma medyumudur. Yani kontakt kurduğu bedensiz varlıklar onun vasıtasıyla görünür hale gelmektedirler. Elisabeth bu seanslarda, anne ve babasından mesajlar aldıktan başka, Salem adlı bir varlıkla da karşılaşır. Salem onun rehber varlıklarından birisi olduğunu, onunla daha önce Hz. İsa'nın yaşadığı zamanda kardeş olarak birlikte yaşadıklarını söyler ve Elisabeth bu görüşmelerde, gerçekten de o zamanki hayatına ait vizyonlar görür.

YIKILANLAR ve YAPILANLAR

Bütün bunları ailesine anlattığında ise, uzun zamandır aile üzerinde dolaşıp duran dağılma tehdidi son safhasına varır ve sonuçta ayrılık gerçekleşir. Eşi Emanuel bu durumu

onaylamaz ve evi terkeder. Bunun üzerine Elisabeth çocukları ve birlikte yaşadıkları evi eşine bırakarak, tek başına Escondido'ya gidip orada yerleşir. Artık yoluna yalnız devam etmesi gerektiğini anlamıştır. Emanuel boşanma davası da açmıştır. 1976 senesinde, elli yaşında olarak, her şeye sıfırdan başlamak durumundadır şimdi. Ve sıfırdan başlamaları bununla da son bulmayacaktır yaşamında.

Ayrılık sarsıntısını atlattıktan sonra, uzun zamandır hayalini kurduğu bir idealini hayata geçirmek üzere harekete geçer. Salem'in de desteği ve tavsiyeleri ile, bir terapi merkezi açmak üzere büyük bir arazi satın alır. Bu arazide istediği merkezi inşa ettikten sonra, ayda bir, bir haftalık seminerler tertip etmeye başlar. Bu seminerlere ölüme mahkum hastalar ve aileleri başta olmak üzere konu ile ilgilenen herkes katılmaktadır. Bu seminerlere medyum Jay B. ve karısı da yaptıkları seanslarla iştirak ederler.

Tam bu sıralarda, eski bir arkadaşını ziyarete gider ve onun kocasının da medyum olduğunu öğrenir. Bu medyum, onunla karşılaşır karşılaşmaz başka bir varlıkla temasa geçer ve bu varlık Elisabeth'e doğrudan hitabeden mesajlar verir. Bu mesajlarda Elisabeth'in artık ölümden sonra yaşamın devam ettiği ve ölümün mevcut olmadığı konusunu tüm dünyaya tanıtması gerektiği ifade edilmektedir. Elisabeth bu iş için neden kendisinin

seçildiğini sorar. Verilen cevapta, bunu yapacak kişinin bir din adamı veya teolog olmaması gerektiği, çünkü onların şimdiye kadar yeterli vakitleri olduğu halde bunu yapmamış oldukları belirtilir. Ayrıca bunu yapacak kişinin mutlaka bir bilim adamı veya bir tıp doktoru olması gerektiği söylenir. Ayrıca bir kadın olduğu için ve o ana kadar büyük kitlelerin güvenini kazanmış olduğu için ona bu görevin verildiği anlatılır. Elisabeth böylece, başka bir kanaldan daha yeni yolunun ne olacağını öğrenmiş olur.

Spiritüel melekeleri de iyice gelişmiş olan Elisabeth artık rehber varlıklarıyla medyum aracılığına ihtiyaç duymadan doğrudan da görüşebilmektedir. Onların da desteği ve yardımıyla seminer ve konferanslarında ölümden sonra varoluşun devam ettiği konusunu işlemeye başlar. Bunu yapmaya başladığında, aynen ilk defa ölüm konusunu toplum önüne getirdiği zamanlarda olduğu gibi zorlandığını hisseder. Ama dinleyicilerin reaksiyonu onu şaşırtacak kadar olumlu olur. Bu konuda da, hitap ettiği insanların büyük bir açlık ve ihtiyaç içinde olduklarını farkeder ve doğru yolda olduğunu anlar.

Yeni yoluna çıkmıştır artık. Getireceği tüm sıkıntılara, sarsıntılara ve olağanüstülüklere de hazırdır, hazırlanmıştır.

Gelecek Sayıda:

Bitmeyen Mücadele ve Biten Zaman

Kâhin Vanga - II

(Baba Vanga)

Özetleyen: Nihal Gürsoy

YETENEĞİ: Kahin Vangelia'nın zaman ve mekan sınırları tanımayan yeteneğinin kaynağı şimdilik tam bir sırdır. Literatürde bu tip olaylara paranormal, doğa üstü, spiritüel gibi isimler veriliyorsa da Kahin Vangelia'nın sahip olduğu yeteneği tarif etmek tek cümleyle sınırlı kalacak gibi değildir.

En genel şekilde anlatmaya çalışırsak, kahin, fizik ötesi dünya ile kontakta girebiliyor, geçmişteki olayları da bugüne ve geleceğe dair olanları da görebiliyor, insanın fiziksel ve ruhsal bedenine girebiliyor, bitki ve çiçeklerle konuşabiliyor, tabiatın evrensel sesini duyabiliyor, uzay ve zamanda nesneleri

arayıp bulabiliyor, şifa dağıtabiliyordu. Özetle Vangelia'nın kabiliyeti, daha Aristo'dan bu yana bilinen 5 duyu organının haricinde özellikler taşır.

Kuşkusuz paranormal yeteneğinin en ilgi çekici kullanım şekillerinden biri de fizik ötesi âlemle olan irtibatıdır. Ölmüş kimselerle rahatlıkla bağlantı kurulabilmesi, dünyanın çeşitli yerlerindeki entelektüelleri şaşırtmaktadır. En tutucu olanları bile, kahinin ölen biriyle ilgili verdiği inanılmaz ayrıntılar karşısında bir açıklama getirememişlerdir. Ölenin yakınları hariç kimsenin bilmediği detayları arka arkaya sıralayabiliyordu, ölen kişiyle olan irtibatı başka bir açıdan bakıldığında hayatın devam ettiğine dair güçlü bir kanıt oluşturuyordu. Vangelia defalarca yapılmak istenen bilimsel incelemelerin bir sonuç getirmeyeceğini, çünkü yeteneğinin Tanrı vergisi olduğunu anlatmaya çalışmıştır. "Bu yetenek bana Tanrı tarafından verildi. Beni insan gözlerinden mahrum etti, fakat bana başka gözler verdi, onlarla tüm görünen ve görünmeye bakabiliyorum" demiştir.

Vangelia ile ilgili enteresan olaylardan biri de seanslar sırasında sesinin kaydedilememiş olmasıdır. Yeğeni Krasimira Stkayanova'nın da bununla ilgili bir anısı vardır. Bir defasında Bulgar yazarlar ses kaydı olmak niyetindedirler. Tüm görüşmeyi oldukça dikkatli bir biçimde banda aldıklarını düşünen yazarlar, dışarı çıkıp bandı çalıştırdıklarında, kaydedilen tek şeyin halk türküleri olduğunu duyunca ne yapacaklarını

şaşırmışlardır. Üstelik kayıt sırasında hiçbir yerde müzik çalmamıştır. Vangelia alınan kayıtları kendisi silebiliyordu. Öteki âlemle irtibata neden olan, gelen insanın şahsı olabileceği gibi, beraberinde getirdikleri eşyalar da bilgi aktarımına sebep olabiliyordu. Ziyaretçiye ait herhangi bir resim, saat, yüzük veya rahmetliye ait yaşarken kullandığı bir giysi, mezar toprağı, gelenek haline gelmiş küp şeker veya başka şeyler enformasyon akışına sebebiyet verebiliyordu. Şekeri, saati veya getirilen herhangi bir nesneyi eline alan kahin, kişiyle ilgili bilgileri aktarmaya başlıyordu. "İşte göründü, ben görüyorum" gibi kısa cümleler söylerken önünde gelenin veya hakkında soru sorulan kişinin bütün yaşamı belirliyordu. Kendisine gelen bilgiler pozitif olduğunda gayet sakin olan Vangelia, tersi durumlarda tuttuğu nesnenin sıcaklığından eli yanmış gibi onu hemen bırakıyordu. Genelde ziyaretçinin odadaki varlığı irtibat için yeterli oluyordu.

"İnsanlar henüz benim yanıma gelmek üzere otobüsten indiklerinde, onların ölmüş yakınları beraberlerinde yanıma gelirler. Gece eve giriyorum ve bakıyorum ki her yer ölenlerle dolmuş taşıyor. Bakınıyorum, bakınıyorum ve yatmaya gidiyorum." (K. Stoyanova'nın "Vangelia Hakkında Gerçek" isimli kitabından)

Vangelia'nın diğer bir yönü de henüz gerçekleşmemiş olayları önceden görebilmesi yani kehanet yeteneğine sahip olması idi. Kişiler, toplumlar ve devletler hakkında çeşitli vizyonlar

görebiliyordu. Gerçekleşen kehanetlerini okuduğumuzda eşsiz bir yetenek olduğunu görebiliyoruz.

Durugörü yeteneği için sınırsız ve orijinal tanımlanmasını yapabiliriz. Geçmiş-gelecek zaman sınırına bağlı kalmadan, tüm olayları en ufak detaylarına kadar bilgi vererek anlatabilmektedir. Aktardığı olayları sürekli ve kesintisiz olarak nakledebiliyordu. Zaman tanımı bizim algıladığımız gibi değildi. İzah edilmesi zor bir biçimde zamanı, geçmişin ve geleceğin her iki yönde bütünsel akışı şeklinde ifade ediyordu.

Kahin evinin önünde sıra bekleyenlerden birinin problemini, o kendisine açılmadan evvel biliyordu. Kendisi evde olduğu halde ziyaretçiyi ismiyle veya dış görünüşünün detaylarıyla çağırıyordu. Geliş sebebi de dahil olmak üzere bilmek istediklerini ve sıkıntılarını anlatarak çoğu zaman ziyaretçiyi şaşırtıyordu. Bunlar çoğu zaman yoğun sorunları veya hastaları olan kişilerle evlat sahibi olamayan kişiler, bir de evladını yitirmiş anneler oluyordu. Bazı hesaplamalara göre kahinin çocuk sahibi olmasına yardım ettiği aile 40.000'i buluyordu.

Evladını kaybetmiş annelere karşı yüksek bir hassasiyete sahipti, onların acısını bütün içtenliğiyle paylaşırdı. Ziyaretçileri kayıt edip, yönlendiren belediye görevlilerine: "Bana bu tip insanları gönder! İstirap çekmeme de, baygın hale gelmeme de değer" derdi. Çalınan eşyanın detayları ve yeri hakkında bilgi verir, fakat çalan kişinin ismini söylemezdi. Aslında genel

olarak suç işleyenlere dair teşhis edici ayrıntıları vermeye yanaşmazdı. Belki olası sorunları bertaraf etmek için de böyle davranıyordu. Zaten haftanın her günü, cumartesi-pazar günleri de dahil olmak üzere ortalama elli kişiyi kabul ediyordu. Gelen kişinin en az kendi bir kaç yakınıyla ilgili de soruları olduğu düşünülürse, günde en az 200 soruyla uğraşıyordu. Bunun oluşturduğu, beynisel, ruhsal, fiziksel yük düşünülürse bu tip vakalara neden: "Bu polisin işi!" dediği rahatlıkla anlaşılabilir.

Dünya dışı uzaylı varlıklarla da irtibatla olan Vangelia onları hissedebildiğini ve görebildiğini belirtir. Çağımızın en büyük merak konusu olan uzaylıların varlığına ilişkin hiçbir şüphe taşımaz. Bunu uzaylılarla doğrudan telepatik ilişkisi sayesinde bildiğini akın çevresi ve özellikle arkadaşı Peter Bakov ile sohbetlerinde açıkça dile getirir.

Kısıtlı bir eğitim görmüş olmasına rağmen bilimsel, siyasal, kültürel, psikolojik, ezoterik, kozmik gibi pek çok konuda şaşırtıcı uzmanlık sorularını cevaplandırabiliyor hattâ ince detaylar verebiliyor, fikir yürütebiliyordu. Kahin, zaman zaman kimseyle konuşmaz yalnız olmayı tercih eder, kendini dış çevreden tamamen izole ederdi. Kendisiyle bu devrede konuşmaya ve görüşmeye çalışanlara ise sinirlenirdi. "Ben böyle kendi içeme konsantre olmuş haldeyken yanıma gelmeniz hoşuma gitmiyor, bana sıkıntı veriyor, oysa siz kiminle konuştuğumu göremiyorsunuz.. Bazen üst düzey yöneticiler beni çevreliyor, bazen de onların yardımcıları etrafımda duruyor,

hepsi de uzaydan geliyor. Konuştukları zaman, kulaklarıma kulaklığa benzer bir şey takıyorlar, çünkü sesleri çok uzak mesafelerden ulaşıyor ve yankı yapıyor. Bunun için sessizliğe ve sakin kalmaya ihtiyacım var..."

Ünlü kahinin anlatmaya çalıştığımız tüm bu mistik yeteneklerinin yanında, şifa dağıtma-iyileştirme gücü de vardı. İnsanlar, birçok tedavi yolunu denedikten sonra çaresizlik içinde ona gelirlerdi. Kendisi ve yakınları için bir şifa bulmak maksadıyla gelenlere farklı şekillerde yardım ederdi. Doktorların koyduğu teşhisi doğrulayıp, bazı alternatif tedaviler önerdiği gibi, direkt olarak başka bir doktoru tavsiye ettiği de olurdu. Bazen teşhisin yanlış olduğunu, asıl rahatsızlığın ne olduğunu söylerdi. Hekimlere ve tıbbı saygılıydı. Hastalara çoğu zaman doktorlarının talimatlarına uymaları gerektiğini hatırlatırdı. Kendi orijinal yöntemleriyle tedavi ettiği hastalar da vardı. Ellerinde ve evinde ölen kimse olmamıştır. Kimsenin ölümüne de sebep olmamıştır. Ayrıntılı teşhisleri sırasında, bitki ve ilaçların Latince okunuşlarını, hastalıklara ait tıbbi terimleri rahatlıkla kullanabildiği görülürdü.

Arkadaşı Peter Bakov, Vangelia'nın 1950'li yıllarda telepati, teleportasyon (ışınlanma) gibi sözcükler kullandığını söylüyor. Oysa o zaman o kelimeler belki de sadece çok kısıtlı bilimsel çevrelerin lügatlerinde yer alıyordu. Ne anlama geldiklerini sorduğumda bana "Bilmiyorum oğlum, ama sen bunları ezberle ve hatırla" derdi.

Son olarak bazı hoş olmayan gerçeklere de değinmeden geçmemek adına, Vangelia'nın siyasi baskı altında kendi görüşünün dışındaki bazı sözleri, emir alarak söylediğini belirtmek gerekiyor. Parti onu kasası olarak kullandığı gibi kendi senaryolarına uygun olarak da kullanıyordu. Belki de bundan dolayı, yiyip içtiklerine çok dikkat eder, etrafındaki iyi niyetli olmayan insanların kendisini zehirleyebileceğinden söz ederdi.

Vangelia'nın ruh, reenkarnasyon, kozmik düzen, uzaylılar, ezoterizm ve gizemcilik, Sirius gizemi ve daha pek çok konuda derin bir bilgiye sahip olduğu ve bunlarla ilgili görüş ve yorumları ayrı bir yazı konusu olacak kadar geniş ve kapsamlıdır.

VANGELİA'NIN YETENEĞİ HAKKINDA TEORİLER

Vangelia'nın yeteneği kabul görmüş olsa da, bunun oluşu ve işleyişi hâlâ bir bilmecedir. Bu görüşlerden bazılarını kısaca göz atacak olursak, Rus yazar Fedya Yakov'un görüşü, Vangelia'nın başına gelen ve gözlerini kaybetmesine neden olan o fırtına veya benzeri doğa olayının Strumitsa kasabası ve civarında tespit edilememiş ve gözlemlenmemiş olmasından dolayı Vangelia'nın aslında dünya dışı varlıklar tarafından alınıp, daha sonra bırakıldığı yönündeydi.

Profesör Dr. G. Lazanov'un incelemeleri ise istatistiksel anlamda öngörülerinin doğru çıkma olasılık-

larını tespit etmeye çalışmaktan ibaretti. Profesör, Vangelia'nın bu çalışmaları daha önceden öngördüğünü ve kendisine bildirdiğini söylemiştir. Sekiz yıl süren çalışma sırasında toplam on beş bin kişiyle anket yapılmıştır, bunlarla kırk sekiz kısa metrajlı film çekilmiş, on dört ciltlik dosya hazırlanmıştır. Anketlerdeki değerli bilgiler ne yazık ki 1980'li yıllarda ortadan kaybolmuştur. Bu bantları yurtdışına çıkarıp bazı kişilere gösterdiği öğrenilen Lazanov'un görevine acele son verilip, laboratuvarı da mühürlenmiştir.

Bugünün Parapsikoloji bilimi için çok özel bir örnek teşkil eden Vangelia'nın Bulgaristan gibi bir demir perde ülkesinde yaşıyor olması büyük bir handikapı. Batılı araştırmacıların elini kolunu bağlayan en önemli faktör budur. Prof. Velitcko Dobryanov'un incelemeleri ise yine kahinin izniyle gerçekleştirilmiştir. Elli adet seansı bantlara kaydetmiştir. Gerçekleştirilen seanslarda, görüşülen kişilerin üçte biri profesör tarafından kasten, yanlış bilgilerle kahini şaşırtmak için seçilmişlerdi. Ancak, ziyaretçilerin hiç birisi kahini yanıltma başarısına erişemediler. Tarafsız, ideolojik önyargılardan uzak olan Prof. Dobryanov, incelenen görüşmelerin %86'sında kahinin doğru bildiğini tespit etmiştir. Daha sonra yaptığı çalışmaları "Vanga Fenomeni" isimli bir kitapta toplamıştır.

Rus enerji bilimi uzmanı Dr. Yury Negribetski'ye göre Vangelia sebep-sonuç ilişkisini -bağlantısını izleme yeteneğine sahipti. Beyni bilgi yakalamaya ayarlanmıştı, aynen bir bilgisayar

sistemi gibi beyinde bilgi dalgalarını yakalayan bir nevi sonar bulunuyordu. Kahinin öngörülerinde küp şekeri kullanmasının sebebinin şekerin kristal bir yapıya sahip olmasından kaynaklandığını söylüyordu. Başka nesnelerle de çalışmasına rağmen bir gece önceden üzerinde uyumuş, yatılmış olan küp şeker en çok tercih ettiği nesneydi.

"Komşularından biri (Dimitar Tudjakov) bir gün Kahin'e şakayla karışık biriktirdiği şekerleri eritip, elma şekeri yapıp satmasını önerince, şöyle bir cevapla karşılıyor: 'Sen şekerin ne olduğunu biliyor musun ki? Şeker kristaldir. Bizdeki enerjiyi muhafaza ediyor ve yapısına kaydediyor. Mendile sarılan şekeri yastığın altına koyup uyuduğunda, o insanın enerjisi konsantre edilmiş bir biçimde içinde kalıyor. Bu enerji biz bir diyene kadar dünyayı dokuz kez dolaşıyor... Bu enerji bizim tüm bilgilerimizi kapsıyor. DNA, RNA..."

Vangelia'nın bu yeteneği daha pek çok araştırmacı tarafından çeşitli teorilerle açıklanmaya çalışılmıştır. "Tanrı'nın Fiziği" adlı kitabıyla Tokyo'daki "Dünya Dahileri" forumunda ödül kazanan akademisyen Bojidar Palushev'in torsiyon alanları ile Vangelia'nın ilişkisi hakkında söyledikleri fazlasıyla dikkat çekici hattâ sansasyoneldir. Torsiyon, alanın dönmesi ve bükülmesi anlamına gelir. Bu olay aslında materyal dünyada oldukça bilindiktir. Dünyanın eksenini etrafında dönüşü, çayın bardakta kaşıkla karıştırıldığında dönüşü gibi Torsiyon alanları teorisi bize yeni bir fizik kuvvetin varlığını ispatlamaya çalışır.

Torsiyon alanı belli bir kuvvet veya enerji taşımaz. Onun özelliği enformasyon, bilgi taşımasıdır. Bu enformasyonun kaynağı evrensel bilinç alanıdır. Bu bilgilere sadece belli kişiler ulaşabilir. Bu insanlara kahin, şifacı, ekstrasens gibi örnekler verilebilir. Vangelia da böyle bir fenomendi, bir şekilde bu enformasyon bankasından bilgi alıyordu, diyor.

Diğer görüşler de parapsikolojik olarak en az yukarıdakiler kadar kayda değer oldukları halde kahinin yeteneği hakkındaki teorilerin okuyucuyu aydınlatması bakımından yeterli olduğunu varsayıyorum. (Durugörü, üçüncü göz, epilepsi nöbetlerinin beynin başka alanlarını devreye sokması, Transa geçme, DMT dimetiltriptamin maddesinin alanın trans ile ilişkisi... v.s gibi)

KAHİN VANGELİA'NIN GERÇEKLEŞEN KEHANETLERİ'NDEN BAZILARI

Prag Baharı (Prag Olayları): Kehanet Tarihi: 1968 yılının başlangıcı: "Prag'ı hatırlayın! Prag'ı hatırlayın! Şehrin üzerinde büyük güçler dolanıyor ve savaş, savaş diye çığlık atıyorlar."

1968 yılı Ağustos ayında Prag işgal edilmişti. (S.S.C.B ve Varşova Pakti) Yugoslavya Parçalanacak: "Komşularınızı önemseyin. Onlara saygı gösterin, çünkü darda kalınca size uzaktaki akrabanız değil, komşunuz yardım edecektir. Bulgaristan'da savaş görmüyorum. Kan görmüyorum.

Yugoslavya parçalanacak, çünkü onlar Tanrı'ya küfür ediyorlar."

Geçen yıllarda Vangelia'nın sözlerinin doğrulandığını görüyoruz. Eski Yugoslavya bağımsız devletlere ayrıldı.

Bulgar Çarı Geri Dönecek: "Simeon Bulgaristan'a dönecek. Yakın zaman sonra o gelecek fakat bir misafir gibi değil.. Yalnız çarlık olmayacak."

Son Bulgar Çarı 50 yıllık sürgün hayatından sonra anavatanına geliyor. 1996'da II. Simeon Vangelia'nın öngördüğü gibi misafir olarak gelmemiştir. 2001 yılında kurduğu parti %42.74 oy alarak iktidara geçmiştir. II. Simeon başbakan koltuğuna oturmuştur.

Berlin Duvarının yıkılışı, Sovyetler Birliğinin Dağılması: "Her şey yıkılıyor. Berlin Duvarı da. Sovyetler Birliği de. Hepsi gidici.. Nato'ya giriyoruz. Avrupa'ya dönüyoruz..."

Yaşadığı ülke olan Bulgaristan'ın Avrupa Birliğine girmesini ve NATO'ya dahil olmasını çok önceden söyleyen Kahin Vangelia'nın yaşadığı ülkeyle ilgili daha pek çok kehaneti vardır.

Yeni Adam- Gorbachov: 1979 yılında Gazeteci Valentin Sidorov'a söylenmiş. "Savaş olmayacak! 6 yıl sonra dünya kademe kademe değişmeye başlayacak. Eski liderler gidecek. Yenileri gelecek. Rusya'da yeni bir adam ortaya çıkacak.

Brejnev ve Ronald Reagan (Soğuk Savaş döneminin liderleri) gideceğini öngörmüş ve söylediği gibi 6 yıl sonra

Rusya'da Mihail Gorbachov dünya politik sahnesinde yerini almıştır.

İkinci Dünya Savaşı - 1940 yılında Strumitsa'da söylemiştir. "Pek yakında dünya karışacak ve birçok insan hayatını kaybedecek. Bir yıl sonra savaş olacak... Büyük Rusya'ya karşı çıkan o devlet, savaşı kaybedecektir." Vangelia bu savaşı ve sonucunu da önceden görebilmiştir.

1990 Değişim Yılı - 1971 yılında kahin tarafından bildirilmiştir. "İnsanların hayatlarında büyük değişimler olacak. Ve onlar tanınmayacak derecede değişecekler. 1990 yılından itibaren işaretlerini göreceğimiz yeniçağ gelecek."

Obama - 1992 yılında bildirdiği kehaneti: "Bir gün Amerika'da beyaz ev siyah olacak, okyanusun ötesindeki siyah insanlar da beyaz."

İndira Gandhi- 1969 yılında detaylı olarak bildirmiştir. (Gandhi'nin ölümü 1984). "Yakın zamanda hükümetin başına geçecek. Ama orada uzun süre kalamayacak çünkü ölümü buna engel olacak." (Standart Gazetesi 1969). "Onu ölüme götüren elbisesi olacak. Duman ve ateşin arasında sarılı turunculu elbise görüyorum." (Temmuz, 1969)

Ünlü yazar Peter Ustinov ile röportaj çekimi için hazırlanan Gandhi, o gün estetik kaygılarla kurşun geçirmez yeleği giymekten vazgeçer ve ekranda daha iyi görüneceğini düşündüğü

safran rengi bir elbise seçer. Başbakanlık konutunu ofisine bağlayan yolda üzerindeki safran rengi elbisesiyle suikasta kurban gider.

KAHİN VANGELİA'NIN GERÇEKLEŞMESİ BEKLENEN KEHANETLERİ

Vangelia - (1948) "Şimdi Balkanlarda tedirginlik var, fakat gün gelecek ve Balkan ülkelerinin başkentleri birbirine yardım ve arkadaşlık eli uzatacaklar. Sofya, Bükreş, Belgrad, Atina ve Ankara'nın büyük liderleri bir araya gelip, barış ve anlayış duyguları içinde müzakere edecekler." Bu kehaneti Balkanlar'ın gelecekte birleşeceğine dairdir.

Eski Rusya'nın Dönüşü - "Şimdi Rusya'ya Sovyetler Birliği deniliyor. Fakat eski Rusya dönecek ve ismi Aziz Sergiy zamanındaki gibi olacak. Onun ruhani üstünlüğü Amerika dahil herkes tarafından tanınacak."

Vangelia 1979 yılında bildirdiği bu kehanetinin 60 yıl sonra gerçekleşeceğini de söylemiş ve şöyle ilave etmiştir: "Ondan evvel üç ülke yakınlaşacak: Çin, Hindistan ve Rusya bir noktada toplanacaklar."

Kıbrıs - "Yeşil duvarı görüyorum, daha belli bir süre öyle kalacak, sonra kaldıracaklar... Çok güzel ve zengin bir ülke. (1979 yılında söylenmiş) Vangelia K.Kıbrıs Türkiye Cumhuriyeti ve Güney Kıbrıs'ın birleşeceğini söylüyor.

1982 - Yükseliş Yılı- "1982 yılı, yeni ve iyi bir ışıkla aydınlanacak. Dünyamıza yeni ruhlar yerleşecek, onların bir kısmı görünür olacak. Bu yeni ruhlar sevecenlik ve ümit dağıtacaklar... Kültürlü değil, bilgi dolu insanlar gelecek...." (24 Aralık 1981'de ailesiyle otururken bildirmiştir.)

İsrail - (168 Saat Gazetesi 10.04.1995) - "Şu anda İsrail yerle bir edilmeyecektir." Kahinin açıklaması daha sonraki bir dönemde İsrail'in yerle bir edileceği ihtimalini de kapsıyor.

Suriye'nin İşgali - "O zamana kadar insanlık korkunç felaketler yaşayacak, çok büyük olaylar olacak, insanların bilinci de değişme aşamasında olacak. Güç zamanlar gelecek ve insanlar aralarında dini gruplara bölünecekler. Ve dünyaya en eski öğreti gelecek. (Tüm dinlerin aynı gerçeği işaret ettiğini söyleyen Beyaz Kardeşlik'ten bahis ediyor.) "Bu yakında mı olacak?" diye sorduklarında şöyle cevap veriyor: "Hayır, yakın zamanda değil. Henüz Suriye işgal edilmedi!" (1980, Krasimira Stoyanova) Ve Kahin ekliyor: "Tüm insanlara, bilinçlerinin iyiye doğru değişmesi gerektiğini söylüyorum. Yeniçağ, yeni bir düşünce tarzını gerektirir, yeni bir bilinci ve yeni insanları. Böylece kainatın ahengi sağlanmış olur."

Son Din- Beyaz Kardeşlik- (1978- Sidorov, V. Ludmila ve Vanga)- "Bir gün yeryüzünden tüm dinler silinecek! Sadece Beyaz Kardeşliğin öğretisi

kalacak. Beyaz bir renk gibi dünyayı saracak ve insanların kurtuluşu olacak. Yeni öğreti Rusya'dan gelecek. Ruhsal arınmaya ulaşacak ilk ülke budur ve buradan tüm dünyaya yayılacak. 20 yıl sonra ilk meyveleri toplamaya başlayacaksınız."

Fakat şu kesindir ki kahin, Beyaz Kardeşliği bir sembol olarak kullanmıştır. 1975 yılında çok yakın arkadaşı olan şair Peter Bakov'a: "Ölümler Vadisinde" yeni bir Mesih'in yetiştirildiğini ve 2020 yılında sonra dünyanın onu tanıyacağını anlatmıştır. 2050 yılından sonra ise bin yıllık bir barış sürecinin başlayacağını sıradan insanların otobüsle seyahat ettikleri gibi, ışık hızının 10 misli hızla uzay yolculuklarına çıkacaklarını söylemiştir.

Kıyamet Hakkında - "İncil'de yazılmış olanlar gerçek olacak! Kıyamet olacak! Siz değil ama sizin neslinizden gelenler onu görecek." (Yardımcısı Vitka'nın kızına söylemiştir.)

Son olarak kahinin kendi yeteneğinin getirdiği manevi yükü ilgili söylediklerine göz atalım:

"Benim eşyalarım, ismim, otorite ve yeteneğim ile kendinize fayda getirmeyi aklınıza getirmeyin, zira onlar insanların mutsuzluğu ile beslenmiştir. Yanıma temiz bir kalp ve vicdan ile gelmeyi, insanların azapları takip eder ve cezalandırır." (1992 Trud Gazetesi)

Eski Gün Işığının Son Saatleri

Yazar: Thom Hartman Çeviren: Arın İnan

Aslında Dünyayı Her Gün Değiştiririz

30 yıl önce San Francisco'lu eski bir sufi hocasıyla bir kaç gün geçirmişt看. Bana reenkarnasyon inancını anlatmıştı. Bu kavram bana, morfik rezonans ve mekan-sızlık kavramlarının biz insanların dünyayı sürekli olarak nasıl değiştirdiğimizi ifade eden ilginç bir metaforik analogi olduğunu hatırlatmıştı. (Geçen sayıdan hatırlayacağınız gibi, yeterince sayıda insan yeni bir şey öğrendiğinde, aniden bir sıçrama veya değişiklik meydana gelir. Böylece insanın morfik alanı bu değişimle rezonansa geçer,

her insan bu yeni bilgiye sahip olur. Bunun sayısız örneği mevcuttur. Örneğin kültürler ortada bunu gerçekleştirecek belirgin bir organizasyon olmaksızın bir anda sıçrama yapabilirler ve değişim başlatacak şekilde davranabilirler.)

Sufi hocası bana, bilinçlilik halimizin öldüğümüz zaman "Kozmik Çorba" içinde eridiğini söylemişti. Şöyle ki, düşüncelerimiz, rüyalarımız, korkularımız, tecrübelerimiz- yani her şey- bu kozmik çorbanın

içinde eriyerek ortaya daha büyük - yani dev boyutta- yeni bir karışım oluşturlar. Bu karışımında herkes diğer herkesle karışır. Dünyaya yeni bir bebek geldiğinde "kozmetik aşçı" kepçesine uzanarak kozmik çorbaya daldırır ve bu karışımından bir insan bedenini ve ruhunu dolduracak kadar çorba alır. Bunu yeni doğacak bebeğin bedenine ve ruhuna döker.

Bu bana ilginç bir kavram olarak gözükmüştü. Ancak dürüstçe konuşmam gerekirse geçerliliği ve doğruluğu konusunda tam ve güçlü bir fikre sahip olmadığımı da söylemem gerekir. Bununla birlikte bu kavramın bana en fazla hitap eden yanı, hocanın ondan çıkardığı şu mânâ idi: "Hepimiz aynı çorbadan geliyoruz. Dolayısıyla bu çorbayı daha mutlu, daha hafif ve daha tatlı kılmaya mecburuz. Düşündüğümüz her şey ve yaptığımız her eylem eninde sonunda bu çorbaya dönüşecektir. Öyleyse düşüncelerimiz, kullandığımız sözcükler - bunlar arasında en önemsizmiş gibi gözükenler bile - önemlidir." Bununla birlikte, Einstein'ın, Bohr'un ve Sheldrake'nin çalışmalarına baktığımızda aklımıza şu soru gelir: "Çorbaya bir şeyler ekleyebilmek için neden ölmeyi beklememiz gerekiyor ki?"

Aslında fizikten tutun da psikolojiye kadar olan tüm bilimler sonunda bizi belli bir sağduyuya ulaştırır ve bize şimdiki, şu andaki eylemlerimizin yaratılmakta olan her şeyi ve her varlığı etkilemekte olduğunu anlatır.

O halde nereden başlamalıyız? Hz. İsa, yaptığımız iyi işlerden başkalarının haberi olmaması gerektiğini öğütlemişti bize. Aslında bunu yapmak öyle kolay değildir çünkü bunun için sürekli olarak iyilik

yapacak biçimde çevremizi gözlemek ve buna uygun davranmamız gerekir.

İnsanların çoğu dünyanın yüz yüze kaldığı problemlerin büyüklüğü karşısında kendilerini depresif, yorgun ve hatta kayıtsız hissettiklerinden dolayı bu görevden kolayca pes ediverirler.

Yaptığımız en küçük bir iyilik eylemi bile çok büyük bir spiritüel ve kültürel güce sahiptir oysa ki. Bu, insanların idrak edemeyeceği kadar uzak mesafelere kadar yankılanır ve morfik bir rezonans başlatır. Bir şekilde bulaşıcı bir nitelik kazanır. Milyonlarca küçük adım gezegenimizi ve türümüzü koruyacak büyük adımlara dönüşür. Hepimiz belli bir kademede birbirimize bağlıyız. Bir başka varlığın hayatını kurtardığınızda- küçücük bir solucanın veya bir yosunun bile - bu, havaya veya ortama yaşamların kurtarılmasıyla ilgili bir eylemi katmanız anlamına gelir. Küçücük bir iyilik davranışı bile bir insanın ruhsal dönüşümünü gerçekleştirecek eylemlerin başlamasına neden olur. Hz. İsa'nın, diğer öğretmenlerin ve peygamberlerin bu konuyu biz insanlara defalarca tekrar etmelerinin nedeni de budur.

Kızılderili bir bilge bana şöyle demişti: "Bizim geleneklerimize göre, yaratılışın en başından beri, her sabah güneş doğduğunda Yaratıcımız tarafından bize dört tane görev verilir: Bunlardan birincisi o gün en azından bir tane anlamlı bir şey öğrenmek, ikincisi bir başkasına o gün anlamlı bir şey öğretmek, üçüncüsü başka birisi için bir iyilik eylemi gerçekleştirmek (elbet ki bunu gizlice yapmak en doğrusu ve hayırlısıdır) dördüncüsü ise yaratılmış olan her şeye saygı duymak ve saygıyla yaklaşmaktır. İşte

bu dört görevi layıkıyla yerine getirmek, bunların hayrının ve güzel enerjisinin dünyaya yayılmasına yani morfik rezonansın başlamasına neden olur.

Örneğin Dünya üzerindeki Salem Çocuk Köylerinin çoğunda üzerine binilecek atlar bulunur. Bu köyler, ilk kez Gottfried Müller tarafından 1957 yılında kötü muamele görmüş çocuklar için kurulmuştu. Burada yaşayan çocukların atlarla her gün ilgilendiklerini, onları terbiye ettiklerini, ahırlarına giderek, onlara Müller ile birlikte her akşam elma verdiklerini görmüştüm. Bilmediğim tek şey bu atların nereden geldiğiydi.

Sonra Herr Müller'in yaptığı iyi işler hakkında konuşmayı fazla sevmediğini öğrendim. Müller bir gün Çekoslovakya'dan Almanya'ya sosis olmak üzere götürülen atlar görmüş ve bunların bazılarının satın alınıp alınamayacağını sormuştu. Sosis firması bazılarını satmaya karar vermiş böylece bu atlar Çocuk köyündeki şimdiki atların atalarını oluşturmuştu.

Salem Çocuk Köyündeki atların hem çocuklar hem de orayı ziyaret edenler üzerinde neden bu kadar çok etki bıraktığını hep merak ederdim. Şimdi anlıyorum ki, Herr Müller'in başka yaşamları kurtarmak adına yaptığı sessiz bir eylemdi bunu başlatan.

1997 yılının Ekim ayında Herr Müller'le bir kahvaltıda birlikte olma şansını elde etmiştim. Bana şunları söylemişti: "Dünyadaki iyilik ve kötülük dengesine baktığımızda kötülüklerin, işkencelerin ve acının sanki daha ağır bastığını görürüz.

Kötülüğün çok çeşitleri vardır. Bunlardan biri savaşları çıkarır, diğeri acıları oluşturur ve insanlara eziyet eder. Bununla birlikte İblisin sahip olmadığı bir yetenek vardır ki buna yalnızca biz sahibiyiz. İblis böyle bir yeteneğe sahip olmadığı için, biz onu çok küçük miktarda ortaya koysak bile ağırlığı büyük olur ve terazinin iyilik tarafının ağır basmasına yol açar."

Ona: "Nedir bu yetenek" diye sorduğumda bana şöyle cevap vermişti: "Şefkatle yerine getirilen, küçük iyilik eylemleri." Sizin de bildiğiniz gibi Hz. İsa'nın zamanında fakir bir kadın sadece bir kuruş vererek hazineye yardım yaptığında herkes ona gülmüştü. Halbuki bu kadın sahip olduğu tek parayı bağışlamıştı.

Eylemleriniz, kullandığınız sözcükler ve hattâ düşünceleriniz bile - bunları başkaları bilsin ya da bilmesin - spiritüel bir etki yaratırlar. İşte bu nedenle bilgelğin öğretildiği, insanların içlerine döndükleri yerler ve tapınaklar çok önemlidir. Bunlar insanların spiritüel fenerleridir.

Dünyanın problemleri ne kadar çok ezici ve kahredici gözükmüşse gözüksün, çevrenize yayacağınız olumlu bir etki mutlaka vardır. Örneğin şifa amaçlı dua etmenin hızlı bir etkiye sahip olduğu Harvard Üniversitesince yapılan bir deneyde kanıtlanmıştır. Şifa duası yapan ve şifa bulan kişiler birbirlerinden kilometrelerce uzakta olsalar ve birbirlerini hayatlarında hiç görmemiş olsalar bile, şifa eylemi gerçekleşebilmektedir.

(Gelecek Ay: "Farkındalık Yaratmayı Öğrenin" başlığıyla konumuza devam edeceğiz.)

**“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”**

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,

Haberleşme adresi: sevgidunyasidergisi@gmail.com ve

PK: 227 Beyoğlu/İstanbul.

En içten sevgilerimizle

Sevgi Dünyası

✂

Adı, Soyadı:

Adres:

Posta Kodu:

İlçe:

İl:

Tel:

Abone ücreti: Yurt içi (60 TL)

Yurt dışı (70 TL)

Posta Çeki No: 385999 (Sevgi Yayınları)

Kişisel Gelişim Programları

Şirketlere Özel

Koçluk Hizmeti

Telkinle Zayıflamak

Telkinle Sigara Bırakmak

Evlilik Okulu

Çocuk ve Gençlik Sorunları

Ölçme ve Değerlendirme

Eğitim

TANALTAY

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10

E-mail : tanaltay@psikolog.org

www.psikolog.org • www.tanaltay.com